

உ

சிவமயாம்.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்
திருவாய் மலாந திருளிய
அத் துவிதாசமஞ்சரி.

இ த ன் ।

தமிழ் மூலமும் உரையும்

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்
ஸ்ரீ ழதீதுராமலிங்க தேசிகர்
பாதசேகரரான

ஸ்ரீ துறவாண்டவர் என்னும்
ஸ்ரீ அருணாசல தேசிகர்
பாதசேகரரான

ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகள்
அவர்களால்

இ ய ற் ற ப் ப ட் டு,

திருக்களராண்டவ ரென்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்
பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிக ளவர்களால்

சென்னை, கோமளோசுவரன்
பே ட் டை,

சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

Copy-right Registered.

அத் துவிதரச மஞ்சரியின்
பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ் மேந்தார்
சரித்திரச் சுருக்கம்.
2. கிரந்த சுலோகம்.
3. தமிழ்ச் செய்யுள்.
4. உரை.

ஸ்ரீசதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேன்று பிரசித்திபெற்ற சதாசிவேந்திர சாஸ்வதி சுவாமிகள் ஓர் அரிய ஜீவன்முத்தா; தென்னிந்தியாவில் இராஜ்யாக பரமபரையிற் கடைசியாகத் தோன்றியவா. கருர்ப்பட்டணத்தருகில் ஏறக்குறைய 150 வருடங்கட்கு முன்னர் வாசஞ்செய்தவர்; அத்தியயனகாலத்திலேயே மிக நுண்ணிய அறிவுடையராயிருந்தவர். காவேரி நதி தீரத்துள்ள திருவிசை நல்லூரென்னுங் கிராமத்தில் கல்வி பயின்றவர் அப்போது அக்கிராமத்தில் இராமபத்திரதீக்ஷிதரும், அய்யாவாளென்று பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீவேங்கடேசரும், மகாபாஷ்யம கோபாலகிருஷ்ண சாஸ்திரியாரும் வித்தியார்த்திகளாயிருந்தனர். இயற்கையிலேயே நிரம்ப அறிவாற்றலமைந்துள்ள இவர்களினும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் மிகு சூட்சும அறிவுடையவராக விளங்கி வந்தனர். அவா தமது வித்தியாகுருவுடன் பல விஷயங்களைக் குறித்து வாதஞ் செய்வதாயிருந்தனர்; அவ்வமயங்களில் அவர் தமது குருவினும் மேம்பட்ட யுக்தி புத்தியுடையவராக விளங்கினர். அவரது வித்தியாப்பியாச முடியுங்காலத்தில் அவர் பதநினி பருவமடைந்ததாகக் கேள்விப்பட்ட அவரது தாயார் அன்று விசேஷ போஜனம் சமைப்பதாயினார்.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் வழக்கம் போல் வீட்டிற்கு வந்த காலத்தில் போஜனகாலம் மேற்சொன்ன காரணத்தால் தாழ்த்தது. தாழ்த்தது கொண்டு அவர் அடியில் வருமாறு யோசிக்கலாயினார்:—

சம்சார முளை கிளம்புவதற்கு முன்னரே போஜனகாலம் தாழ்த்தது; அது முளைத்தாலுண்டாந் துன்பத்திற்கோ அளவு கிடையாததாகும் என்றிவ்வாறு தீர்க்காலோசனை செய்து சம்

சார துக்கம் மிகப்பொல்லாத தென்று அதை விடுத் துடனே ஞானகுருவை யடையப் பிரயாணப்பட்டனர். அன்று முதற் கொண்டு உலகத்திற் சிறிது மின்பமின்றென்று அதனை வெறுத்து உலகிற்றுன்பானுபவிகளாயுள்ள ஜீவர்களுக் கிரக்கங் கொள்வாராயினர். ஜாதி மத வித்தியாசமின்றி ஜீவகோடிகளைச் சமபாவனையாகப் பாவிப்பதும், யாவர் யாது கொடுப்பினும் அதனை வாங்கி யுண்பதுமாயிருந்தனர். ஒருவரும் அன்னங்கொடாத காலத்தில் வீதியிலெறிந்து கிடக்கும் எச்சிலிலைகளிலுள்ள வற்றை யுண்பர். இவ்வாறொழுமுவை ரைக்கண்ட ஜனங்களிவருடைய அதிதீவிர பக்குவத்தை யறியாது இவரைப் பயித்தியம் பிடித்தவரென்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். இவா அதி விரைவாகப் பாமசிவேந்திர சாஸ்வதியென்னுங் குருவை யடுத்து அவரிடத்து யோகாப்பியாசம் பயிலுவதாயினர்; விரைவாக வித்தையிலும் யோகத்திலும் தேர்ச்சி யடைந்தனர். இக்காலத்திற்குள் அவர் கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் இயற்றியிருத்தல் வேண்டும். இக்கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் அவருடைய கொள்கை யின்னதென்பதை நன்கு விளக்கும். ஆத்மாநுபவத்தை யடைந்த யோகியின் கீர்த்தியை விளக்கிக் காட்டும் 62 சுலோகங்களடங்கிய ஆத்ம வித்தியாவிலாச மென்னுங் கிரந்தமும் அவற்றுளொன்றும். இவர் தமது 'குருவினிடத்து வருபவரை யெல்லாம் பற்பல கேள்விகள் கேட்டு அவமானப்படுத்திக்கொண்டு வருவர்; அவ்வாறு வருங்கால் ஒருகால் குருவானவரிவரை யதற்காக வெகுண்டு எப்போது வாய் மூடுமோவென்று கூறியவளவில், அவர் தமது விவேகமின்மையை யுற்றுநோக்கி, அன்று முதல் மௌன வித்த மேற்கொள்பவராய்த் தமது குருவை வணங்கித் தமது குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டி அவரது உதராயு பெற்றுப் பரதேசியாகத் தமது ஜனணப் பிரதேசத்தை விட்டு அமராவதியின் காவேரி நதி தீரத்திற் சஞ்சரிப்பாராயினார். ஆங்கு ஆத்மாநுபவமீக்குறச் சமாதிகு புரிந்து வருவதும் விஷயமொன்றுமின்றியே உன்மத்தரைப்போற் றிரிபவருமாயிருந்தனர். ஆண்டிள்ள காடுகளிற் சென்று ஜனங்கட்குப்

புலப்படாமல் பல நாள் வெளிவராமல் சமாதி கூடியிருப்பர்; பலகால் நதியின் மணல் மேடுகளில் ஆறி துயில் கெண்டிருப்பர். ஒருகால் வரவ்வாறிருக்கும்போது சாவேரி நதியிற்றிலேரென்று பெருவெள்ளம் வந்து, அவரையடித்துக்கொண்டுபோய் மணலிற் புதைத்துவிட்டது இதைக்கரையின் மீதுருந்த ஜனங்கள் கண்ணுற்றுத் தமது பூஜ்யராண யோக்கவரருக்கு அபாயம் வந்துவிட்டதென்று கிலேசப்பட்டு அவரை மீட்கக்கூடாமல் வீட்டிற்குப்போயினர். மூன்று மாத காலங்கழித்த பின்னர் மழைக்கால முடிவாக, நதியில் ஜலமவடிய, இராஜாங்கவேலை யாட்கள் மணலை வாரத் தொடங்கினர். அவர்களுள் ஒருவன் தன் மண் வெட்டியை மணலிற் பாய்ச்சும்போது அது தடைப்பட்டது; அயனதனைப் பிடிக்கிப் பார்க்கும்போது அதில் இரத்தம் பட்டிருப்பதைக்கண்டு யாவரும் பயமும் அசிசயமுங் கொண்டு அவவிடத்திற் சுற்றிலும் பெரும்பள்ளம் தோண்டினர்; தோண்டியபோது ஆண்டு சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சமாதியிலிருக்கக்கண்டு பயபக்திபுடன் ஆசசரியமுங்கொண்டு அவரைசமாதியினின்றும் புகர்முகப்படுத்தினர். அவர் துயிலினின்றும் விழித்தவர்போல் எழுந்து தமக்கு யாதொன்றும் நேராதது போலத் தம் வழியே சென்றனர்.

பின்னொருகால் கருரை யடுத்துள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு குடியானவன் தன் வயலிலுள்ள நெல்லை யறுத்து நேரமாய்விட்டமையின், அவ்விடத்திலேயே அம்பாரம் போட்டு இரவிற் காவல் வைத்து விட்டுப் போயினான். அன்றிராத்திரி சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவ்வழியே வர, இரவு மிகவுங்கறுக்கலாக இருந்தமையின், நெல்லம்பாரம் தடுத்தமைபற்றியிடறி விழுந்து விட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற காவற்காரர் நெல்லத் திருடவந்த திருடனை நிறைக்க கருதிக்கூதடிக்கொண்டடிக்கக் கைகளை நோக்கவும் நோக்கிய கைகளிறங்காமல் நின்ற இடத்திலேயே விடியற்கால பரியந்தம நின்ற கொண்டிருந்தனர் விடிந்த பிறகு யஜமானன் வந்தபோது அவனிடத்து வேலையாட்கள் நடந்த விருத்தாதத்தைச் சொல்லியபோது சதாசிவப்பிரஹ்மம் அவ்விடத்தை விட்டகன்றனர்; அகன்ற

போது வேலையாட்கள் தமது கைகள் கீழே யிறங்கத் துன்பத் தினின்றும் நீங்கி யுய்ந்தனர்.

மற்றொருகால், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்க ளவ்வூர் வந்திறங்கினார்கள். அப்போது தலையாரிகள் சமையலுக்காக அவர்களுக்கு விறகு கொண்டுவரக் காட்டிற்குப் போய் விறகு வெட்டிச் சமைகளாக்கித் தங்கள் தலைமேற் றுக்கிக்கொண்டு ஒரு சமை யெடுப்பதற் காளில்லாமையை னோக்குஞ் சமயத் தில், சதாசிவப் பிரஹ்மம் தற்செயலா யவ்வழி போவாராயினர். அவரைத் தலையாரிக ளிழுத்துக்கொண்டு வந்து விறகு சமையை யவர் தலை மீது வைத்து அவரைத் தம்மோடு கூட யிழுத்துப்போயினர். தலையாரிகள் தங்கள் சமைகளைக்குறித்த விடத்திறபோட்டனர். கடைசியில் சதாசிவப் பிரஹ்மமும் தமது சமையை யவற்றின் மேல் போட்டனர். அங்ஙனஞ் செயத உடன் அங்கிருந்தவரியாவரும் அதிசயிக்குமாறு அசசமைகள் தீப்பற்றி யெரிந்தொழிந்தன. இத்தகைய அற்புத மூர்த்தியாய் விளங்கும் இம்மஹா சித்தபுருஷரைச் சாதாரணஜனங்கள் பயித்தியக்காரரென்று மதித்திருந்தனர். சிறு பிள்ளைகள் அவரைப் பரிசாசஞ் செய்வதும் அவரைச்சுற்றி நின்று ஆடுவதும் பாடுவதுமாயிருந்தனர். அவரும் தமக்குக்கிடைப்பனவற்றை எவர்கட்கும்பகுத்துக்கொடுப்பர்; இவ்வாறிருக்குமபோ தொருநாள், அச்சிறுபிள்ளைகள் மதுரையில நடக்கும் ரிஷபவாகமகோற்சவத்தின் மகிமையைத் தமது தந்தைமார் சொல்லக்கேட்டு அத் திருவிழாவைக்காண ஆசைகொண்டு அதுவினயத்துடன் சதாசிவப் பிரஹ்மத்தை மதுரைக்கழைத்துக்கொண்டுபோய்த்தங்கட்கு அவ்வற்சவத்தைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். இக்காரியம் அசாத்தியமானதென்றவர்கட்குத் தெரிந்திருந்தும் பரிசாசமாய்க் கேட்டனர். அவர் அச்சிறுவர்களைத் தமது தலையிலும் தோளிலும் முதுகிலுமேற்றிக் கொண்டு கணப்போது கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி சொல்லினர்; மறு கணத்தி லச்சிறுவர்கள் கண்களைத் திறந்தபோது அவர்கள் மதுரையிலிருந்து ரிஷபவாகமகோற்சவத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டனர். அச்சிறுபிள்ளைகள் விரும்

புஞ் சிற்றுண்டி முதலியனவற்றை அவர்களுக்கு வேண்டுமான வரையில் கொடுத்து அவர்களைக் களிக்கச்செய்து பொழுது விடியமுன் அவர்களை அவர்த யிருப்பிடங் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். விடிந்தவுடன் சிறுவர்கள் தமது தந்தைமார்களிடஞ்சென்று நடந்த விர்த்தார்தங்களைச் சொல்லிச் சிற்றுண்டிகளையுங் காண்பித்தனர்.

இம்யகா நுபாவர் மகாசிவராத்திரி, கோகுலாஷ்டமி முதலிய புண்ணிய தினங்களில் ஒரே காலத்தில் பல ஷேததிரங்குகளி லிருப்பதாகவுங் காணப்பட்டனர். அக்காலங்களில் அவர்தமதிருப்பிடத்திலிருக்கக் காசி இராமேசுவர முதலிய ஷேததிரங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அத்துவய தினங்களி லவ ரவ்விடத்தி லிருந்ததாகவும் கூறுவாராயினார்.

படிப்பின்வாசனை சிறிதுமின்றிய ஒரு பிரஹ்மசாரி பிரஹ்மேந்திரருடைய கிருபையைப் பெறுமாறு அவர் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சொல்லுவாராயினார். கடைசியாக அப்பிரஹ்மசாரிமீது இரக்கங்கொண்டு சைகையினால் அவர் வரவில் திருப்திகாட்டி வந்தனர் ஒருநாள் பிரஹ்மேந்திரரை நோக்கித் தமக்கு ஸ்ரீரங்ககத்திலுள்ள ரங்கநாதரைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டனர். அவருடைய பிரஹ்மசாரியைக் கண்ணீரமுடிக் கொள்ளச் சொன்னார். அவர் கண் விழித்தவுடன் ரங்கநாதர் சந்தியிலிருந்து ரங்கநாதரைத் தரிசிப்பா ராயினார்; சதாசிவப் பிரஹ்மம் அந்தக்கணமே அவ்விடம் விட்டு நிறைந்து விட்டனர்; பிரஹ்மசாரி அவரை யெங்குந் தேடிககாணாமல மெல்ல மெல்ல கெளுருக்குவரவும் சதாசிவப்பிரஹ்மம் அங்குச்சமாதியிலிருக்கக் கண்டனர். சில காலத்திற்குப் பின்னர்ச் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து சில மந்திரங்க ளுப தேசித்தனர். அவற்றின துஷ்டான பலத்தினால் அப் பிரஹ்மசாரி சமஸ்த புராணங்களிலும் விற்பத்தியுண்டாய்ப் புத்திமான்கள் நிறைந்த சபையில் வியாக்கியானஞ் செய்வாராயினார் அதற்காகக் கருநில அனேக ராஜாக்கள் பலவெகுமதிகளும்.

ரானியங்களுந் சந்தனர். அந்நிலங்களை யவருடைய சந்ததி
ரிப்போதும் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

பின்னொரு காலத்தில் பிரஹ்மேந்திரர் யதேச்சையாகப்
போசுங்கால் மகம்மதியத் தலைவனொருவனிறங்கி யிருந்த மார்க்
கமாகப் போவாராயினர். அவன் தன்னுடைய பத்தினிகள்
சகிதம் தனது அறையிலிருக்கும்போது இவர் நிர்வாணியாக
அவ்வழியிற் செல்வதைப்பார்த்து மிகவுங் கோபங்கொண்டு
தனது கத்தியால் அவரது ஒரு கையை வெட்டி விட்டனன்
பிரஹ்மேந்திரர் இதைக் கவனியாமலே தமது வழியேபோனார்;
அகளைக்கண்ணுற்றமகம்மதியத்தலைவன் ஆச்சரியமுற்று அவர்
மகானுபாவரென மதித்துத் தான்செய்த தீமைக்கஞ்சி அவர்
பின்சென்றனன்; அவர் நெடுகாளைக்குப் பின்னர்த் திரும்பிப்
பார்க்கவும், மகம்மதியத்தலைவன் தம்மைத்தொடர்ந்து வருவதை
ப்பார்த்து அவளை நோக்கி அவன் வருங்காரணத்தைக் கேட்ட
னார். அவன் சான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு அவரை
மிகுதியாகப் பிரார்த்தித்தனன். அவருக்கு நடாத தீமையின்ன
தென்று தெரியாமையின், அவன்சொல்லிய அப்போதுதான்
அவருக்குக் கைப்போனது தெரிந்தது; தெரிந்தவுடன் தமது
மற்றோர் கையால் முடமாகிய கையைத் தடவ அது வளர்ந்து
விட்டது. மகம்மதியத் தலைவன் அளவுகடந்த ஆச்சரியமடை
ந்து அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போயினன். இவ்விர்த்தாந்
தம் சதாசிவேந்திரர்ஸ்துதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் கோயில்களுக்குப் போவதுமுண்டு;
மூர்த்தியைநோக்கி உர்ச்சனா மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதுமுண்டு.
அக்கால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு புஷ்பம் மூர்
த்தியின் சிரசின்மீது அவாந்தரமாய் வீழ்வதுண்டாம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திர ரியற்றிய அற்புதங்கள் பலவுள.
அவற்றில் சில இங்குக் கூறப்பட்டன. இவற்றை நம்புவது
அசாத்தியமாயினும் அவற்றை ஜனங்கள் மறந்துவிடுவதில்லை.
அவை கர்ண பரம்பரையாய் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு சித்த புருஷருக்கு இவ்வற்புதங்கள் மிகு சுலபமாம். சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரோ பரமசித்த மூர்த்தி; அவர் மனம் எப்போதும் ஆத்மாகாரமாகவே யிருக்கும் அவர் உலக விஷயத்திற் சிறிதேனு மிசை யிலலாதவர். அவர் தமது சரீரத்தில் மண்ணும் சாம்பலுமே பூசிக் கொண்டு, இவ்வுலகம் தாம் பூசிக்கொண்டிருக்கும் மண்ணினுந் சாம்பலினுந் துச்சமானதென்னு மெண்ண முடையவர். அவ ரடைந்த சொரூப ஸ்திதியை லோக்கி அவரதுகுரு அவரை ததிசெய் திருக்கின்றனர். அவர் கருதது எப்போதும் பிரபஞ்சா தீதமாய் ஆந்த மாகவே யிருக்கும். அவருக்கு உணவு முதலிய வற்றைப் பற்றிச் சிறிதுங் கவலையே கிடையாது. அவர் உலகத்தி லிருந்த போதிலும் புளி சருபமு மோடும் போலப் புரை தீர்ந்த நெஞ்சுடையவராய் இருந்தனர்.

இவர் 1738 ம வருஷத்தில் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த திருவரங்குளத்திற் கவித்த கானகத்தில் திரிந்து கொண்டிருக்குங்கால் புதுக்கோட்டை யரசரான விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி இவரைக் கண்டனர். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியும் அதிக வீரக்கியுள்ள வராய்த் தமது காலத்தைப் பெரும்பான்மையும் அக்கானகத்தில் சமாதிரி வதாகக் கழித்து வந்தனர். இச் சக்ரவர்த்தி பிரஹ்மேந்திரரை எட்டுவருட காலம் விடாது தொடர்ந்து வந்தனர். அதைப் பிரஹ்மேந்திரர் நோக்கி அவர்மீது பிரீதியுற்று மணலில் சில உபதேச மொழிகளை யெழுதிக் காட்டித் திரிசிரபுரத்தைச் சார்ந்த பிஷாண்டர் கோயிலில் வசிக்கும் தமது சகபாடியாகிய கோபால கிருஷ்ண சாஸ்திரியவர்களிடம் மேல் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுமா றுக்கியாபித்தனர். அவர் அங்ஙனமே, சாஸ்திரியாரைத் தமது சமஸ்தானத்திற்கு வரவழைத்து அவருக்கும் அவருடன் வந்த பிராமணர் களுக்கும் மானியங்கள் விட்டனர். அக்காலேற்பட்ட செப்புச் சாசன மின்னு மிருக்கின்றது. தசரா பண்டிகையும், தஷிண மூர்த்தித் திருவிழாவும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் கட்டளைப்படி நடத்தப்பட்டன. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

எழுதிக் காண்டித்த விடத்தி லுள்ள மணலை அரசர் கொண்டு போய்த் தேவஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூஜித்து வருவராயினார். அஃ திப்போதும் பூஜிக்கப் பெற்று வருகின்றது. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த நாள் முதல் தேசம் செழிப்படைந்ததுடன் தொண்டை மான் சக்ரவர்த்திகளும் கீர்த்தியும் பெருமையு மடைந்தனர். இக்கானகத்தில் இவர் நெடுங்கால மிருக்கவில்லை; ஆனால், யதேச்சை யாகத் திரிந்து கொண் டிருந்தனர். அப்படித் திரியுங் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலுள்ள துருக்கிதேசம் (Turkey) வரைக்குஞ் சென்றனர். பிறகவர் நெடுங்காலம் சமாதியி லிருந்தனர். அப்பா லொருநாள் அவர் யான் மிதுனரவி ஜேஷ்டசுத்த தசமியன்று பரிபூரண மடையே னென்றும், அன்று காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்க மொன்று கொண்டு வருவா னென்றும், நெருரிலுள்ள பிராமணர்க ளிடத்துச் சொல்லினார். மேலும், அந்தப்பாண லிங்கத்தைத் தமது சமாதி பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கோயி லொன்று கட்டும்படியும் ஆக்கியா பித்தனர். குறிப்பித்த நாளில் காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்கத்தைக் கொண்டு வந்தனன்; அன்று சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் தமக்குத் தோண்டிவைத்த சமாதியில் தாமே யிறங்கிப் பரிபூரண மடைந்தனர்.

அவ்வூரிலுள்ளார் சமாதிகட்டி அதன் பக்கத்தில் கோயிலையுங் கட்டிச் செய்யவேண்டிய கிரியை யெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்தனர். இவர் அதே காலத்தில் மூன்றிடத்திற் சமாதியாயினாரென்று சொல்லப்படுகின்றது; ஆனால், நெருரிலுள்ள சமாதிதான் தென்னிந்தியாவிற் பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்றது. அந்தச் சமாதிக்கும் கோயிலுக்கும் வேண்டிய செலவிற்காகத் தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி விஸ்தாரமாக மானியம் விட்டிருக்கின்றனர். இப்போதும், சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் குருபூஜை வருடந்தோறும் புதுக்கோட்டை ராஜாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தொண்டைநன்நாடு சான்றோருடைத் தென்றபடி இவ்வரிய மகாத்மா தொண்டைநன்நாட்டில் வாசஞ்செய்து தம்

முடைய ஞான சீலமிகுதியால் விளங்கியிருந்தனர். யாவரு
மவரை அப்போதன்றி இப்போதும் பூஜித்து வருகின்றனர்.
பூஜ்யராய் ஸ்ரீங்ககிரியி லெழுந்தருளியிருந்த ஜகத்குரு சச்
சிதாந்த சிவாபிஷ வ ரசிம்மபாரதி சுவாமிகளவர்களும் சதா
சிவப் பிரஹ்மேந்திரரைப் பூஜித்திருக்கின்றனர்.

இப்பிரஹ்மேந்திரரை ஜகத்குருவே துதித்தாரெனின்
நாம் அவரது பெருமையையெடுத்துச் சொல்லுத லமையுமோ?

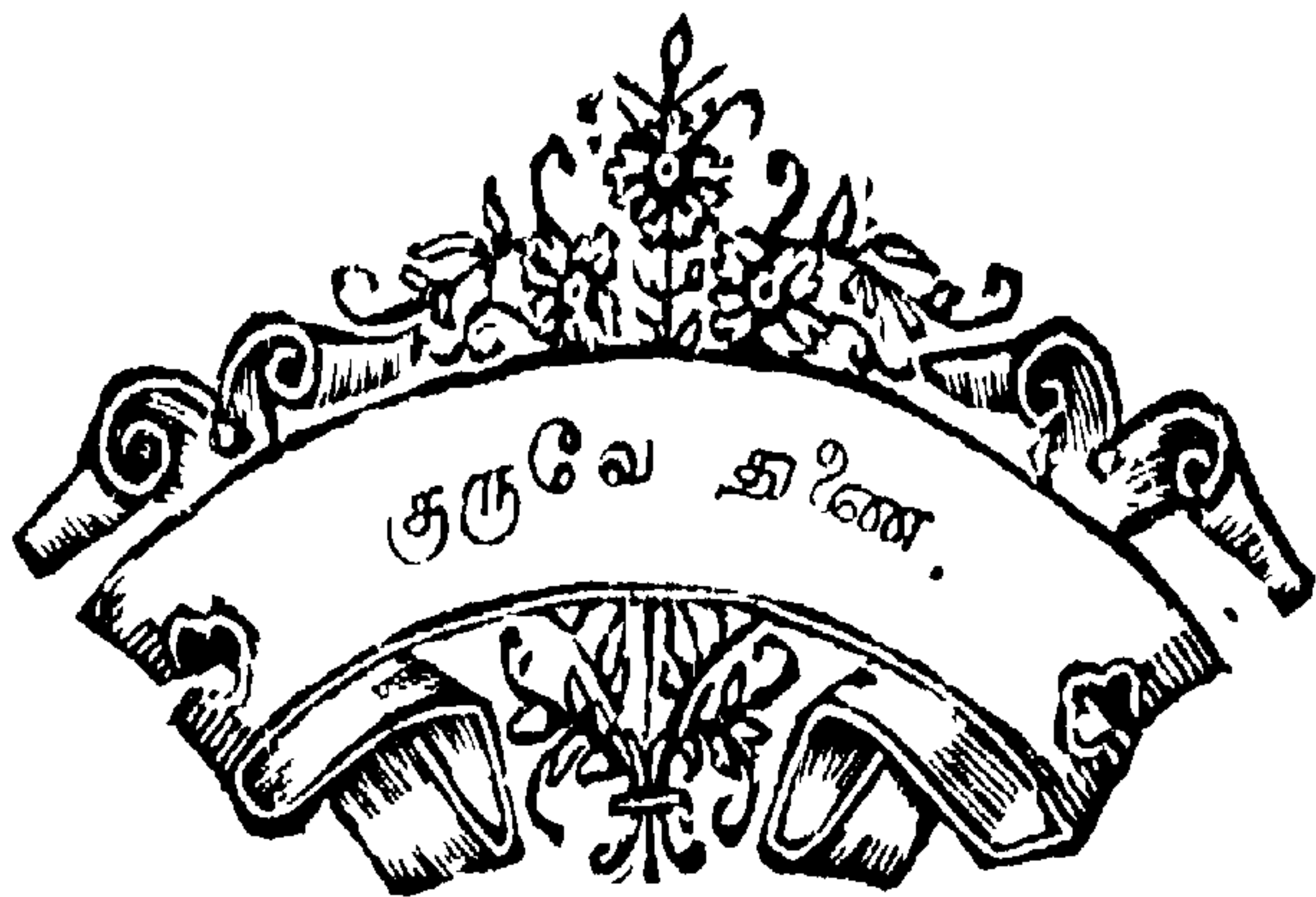
சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கிர
தங்கள்:—

1. பிரஹ்ம குக திரவிருத்தி.
2. பன்னிரண்டுபடிஷத்க்ருக்களுக்குத் தீபிகைகள்.
3. ஆத்மவித்தியா விலாசம்.
4. அத்வைதாசாமஞ்சரி.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

சரித்திரச சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸாஞ்சோஜிவாய நவதா வுரூடுஷா துதெந
 ஸுபாவூ தெ நிஜவடிம் ஸுரடுஷிகொகூர்
 வொரெரரணு ஸுரணிஜிதெ ந வும்ஸா
 டெஸா நிஜொஹி தடிவிஜு ஸிரெவமஜூ ||
 ஹூஜா ஹவாநி தி மரூடுவ நிஷுஜெவாவி:
 கூதுடூதூதா மடி கிவிஷு தி ஹூ ஜலாவ:
 ராஜா துஜஸூ நிஜகஶ நிவொயதெ நந
 வுரூயாதூதா வி மடி நாஜிவ ராஜலாவ:
 கூடுடூ ஸு நிதுஸூ ஸு வொயதெ நந: ஸூதீவ:
 ஸுலொ விஜொவநி தி ஸூ டூ ஸி டூயாவ:
 வஸூரூ ஸு துஸூ வவூராஜி மூண ஸூவஶ
 தகூடுவஶ நாவ ஸு தரூ வரிசூயுடு நவ ||
 சூவாதகூ: ஸூதிலயா ஜமடிஸிவாடி:
 ஸூகூ ஸூரூடுவண வி யள நஹி கி ஶுடிஸி |
 ஸூரூவி ஶூலா தி கிஜீரம் வரிதூ: விஸாவ:
 தடுடு தூவ ஜீவகூ ஶிகா நயடுடு கிஜஸி ||சு||
 விஜூ கிரெவ ஜமடிதூதயா வகூஸி
 வஸூசூரம் ஶிஜி நாவூ விவாய டூரூணை |
 ருஜூ: ஸூஜா கிரூணாடிவி ருஜூஸவடி—
 ஸூவூரூரம் ஹி தூஜஹூ டூ கி கிம் கயூ ஶிகூ ||
 விஸூ ஸூஜஸூவி வி ஸூஜா தூடுத—
 டூடுடுதவ ஸூநயடுடு நூ ஸூவஶகூஸா:
 ஸூடுடுடு வவிஸூவிஸூ தூ தி தீ | கூஷுடுடுதவகூ
 கொநாடி ஸூகூரூஜுடுதந யநீ ஹவெஶ ||

† ஷூடுடுத என்றம பாட முளது.

நாவி பூதீத்யவஸரெநவாரா நவஸா—

டாஸ்யபுஜெவ தஜலாகி தயாவி விஸம் |
வ

பஜாகிஜுதலிவெஹ ஜெஹநுஜாய

ஜாயாகிஜீதஜீவி பூகிலாஸதெ ஹி ||சு||

ஹகொழவி வஸயஜெநகதயா விலாகி

லஜீஜாஸகயிததஜீ: வடயாநுஷம்யாசு |
வ வ

உநுஜீதீயரஹிகொழவிவ வஜிதீய

ஹாவெநஹாதிவாராஷஸ்ய நிஜாசுஷிஜொஷாசு
வ வ

சூயொக்யுதாம் லுவநவக்யுஜொகவக்யு—

ஜத்யூகவிஸூ ஜவிஜ்ஜம்லிதஜீவிரணு |

ஜெஜவாசு லு ஜஸ்ய விரதள வஜுபவ்விதாயா—

ஹொயொக்யுஜெதகியவாரெவவாநஸஜெவடூ||
த

யஸவபுவதநஜீஜஜ மஜவ்யவஸம்

ஜெவதந்யுநாஜ நிவிஹாயவிநஸகர்வி |
த த

விஜெஜாததெ யஜிவ விஜ்ஜுஜிவாத்விஜ்ஜா

வஜ்ஜிவிரொலவகி வவபுஜீஜகூஜெயெவ ||
த

சூரொவிதவ்யு ஜமத: பூவியாபெநந

லிதம் ரிவாதகதயா வாரிபரிஷுதெ ந: |
த

ஸத்ருநிஹத்யுஹதயசூரயொநிரொதா—

ஜாயஜிவொலவகி கெவயஜிதீய: || ||சு||
வ வ

சுஜ்ஜாஸஜெதா வவாராஸஸிதாரஜாஸாம்

கஸாவதாவி ஜஜ ஜிஜவாஷொ விஸெஷ: |
த வ

கும்ஜெவிநஸ்யுதி விரம் வஜுபவ்விதெவா

கூஜாஜரவ்யுநஹி கொவிவிஸெஷயெஸ: ||
வ வ

வஸ்குயுஜா கு வஸுவி கயீ தகெகு துவி ஸம்
 வி ஸஹு வஸ து தி தி உவஹு தி உதவஸுஜி
 விஹு ஸுஷுஜ நிதாஹு நிதாஹு விஜிசுவா
 வெவெதி வயுதி யயா விரவி ஸுயுஹு ||
 வஸெ வஸி வஸவஸ து வஸுவாவெவா யெ
 வஸுவெஹெ காஜமஜிதி வஸுவஸு தெயசு
 சுநு து சு து விஜிஷுஜை உரவரவெ
 உஸாநவி து தி நிஸிநு உஸெதசு ||கசு||
 சுஷு தி கஸு ஸு ஹெ தி ரெ ஹி கெ காஉவி
 விஜா து ரெ கஸவ தா நஜஹா தி ஜாதா |
 நாநாவர வரவி வி து * விவி தி தெகாவி
 வி து : வெடா நவா ஹாவவெவா வஸு தி வஸு ||
 வஸிஷு வஸுவாதகஉவணி கஉததகவ
 உகெநு த கஸிஷு வஸி து தி நிஸி தாயுஹு : |
 வெஹெநீ யாஜிகஉவி ஸு உவாஸநாவி :
 வுரவா உஹி தி யஷுஷிஷு தாதா ||கஅ||
 விஸம் உஷா விரவஸி து வஸீயு வெயயு
 உரவாஷு தெ உநிவிரகெரவஸளரவஸாதா |
 உஷவவம் உரவஸீ விரவஸ நிர்வஸு
 வஸெவெவெ தெவஸு தி விஸு ஸு வஸி வஸுவெஹு :
 வஸகா கெ வஸு நிஹி தீஷு ஸு து தகவ
 வெகா வி உஷு தயெ வக ! நாஜி யகெ |
 சுகாஸு வெ வரவெஷுஜ மசு வு காஸம்
 வுகா நவா வஸு உஷுஷி து உதவெகெ ||

* வஸி தி என்றும் பாட முளது.

சூநதவிவ்ஹாரணாருவெவி ப்ரவது—

உந்யம் விவாவூ வாரி தாவஜெவெதி உமூ: |

ஜீவாஜிஷ்டம் ஸவவாஷ்டம் வாரிஜ்யூஜாநா

மாயாம் விமாவூவாரிஉமூகி கிநவாயம்: ||

உயா ஸகீயவியதாஜிவிகாரஜாதெ—

நாதாநதந்யயி துநவவத்யஸம்மட |

சூயாரவாஷ்டரவரூசகஜெவ்யாரா

வீவெயம்: நிஜாஜ்யூயி துஜூ திபீகரளவெயம்:

சூலாவஜா சூதநவொ ஜமதீவிகயூ: |

உநவூயூசூவி நிர்வூவஜஸவம்மட |

சூரொவிதா உவிநதா ஜிவி வி சூயஜூ: |

விவெதி கிநவாவிஜயம் வியதஜாராஜட | உந ||

வ்வவாஷ்டவிரய ஜாமூஜிதிஹூவவா—

வீவொவிசூசூஜ்யாஸஜெயாரவெதா: |

நிஜூக நாஜயஹவொரமராஜவொம

உயேவவாசூஜிணிவிவாந்தூநுவதூஜாதெ ||

ஸவ: ப்ரஜாமூஜிதி ஸவகூரெதா விஸெஷ்டம்:

உயாஜயசுவஜெவொரவி துமூஜெவ |

ப்ரதூகாராமிதி வநாஜகூரெதா விகயூ: |

ஸதூவவொயஸுவதா துதயேம்: ஸாரவெடி

விஸூரவொஹூவிஷயவூஸநாநுவஸா

வவெடி யொவாரஜாராஜஜமூஜிகயூ: |

ஸாநதூஜா சூவாரிஸெஷிதவெதவொயெ

தெஜாமூ தெவூநுவ விஸூஷ்டவவாடி

கடுதகுதி காயிகவிலெஷ்டதடிபுநொ ஊம்

முஹனிவெசு கிலியதெவ தயா லவாதி |

வாரிவ்வொயிதி வாராயீ முஹீ த—

ஸநு வயா நஹி வயாம்புடிவநிகுஷ்ட;

லியூவஸுயஸதா நாஜ ஜமகிலி தும்

னதாவதாவி ஜதகவிலொ நஹாநி: |

வவெ லயாகா முஜாஜி நிர்ஷணெவி

நவாவிசுவஜ நுஸநுயதொவி லீதி: ||

சுதூகெதடிவலி § தூவி வ வுவஸு—

ஹஜூதடிபுர நுவதகுத னவ யொக: |

நாஸு து வகிலிதி நிஸிதவாநவிஜா—

மாடிது னவ ஊகாரம் ஊவடிஸுநாய | உக ||

உடொயிதொவி சுஸஸெ சுஸஸெ ஜநநூ

நிஜாயஸஸிஸாரிவாவிஜிதாநுலாவ: |

சுயொகயஹவி † வஹிஜுமஜிஜூஜாய—

உகூகயாவி சுயயா ந வாரிவூதொவி ||

டிஸெ ஸுடிலவதி நஷுத னஷ லுஜா

லுஜி ஸுடிலவதி நஷுத னவடிஸுடி

ஜீவானெர ஸுரதி லுஜிரியஹடிஸூ

லுஜணெ ஸுரதி தஹ தயா வியாநடி ||

வொயெஸெநருவயம் பூதிவடிஜாமெ

விஜிடிதெ ஹஜி.தஜா விரயஸு ஜொவி |

§ துஸகூடி என்றும் பாட முளது.

† டிஸூ என்றும் பாட முளது.

யெடு சுயாவிர நுவாவாரெயைநெ

உதீலவதூவி தயெவ உஹாஸகார: ||ருஉ||

யுஹா நுவலுதிரவ நிரஸிெத: உநீெடு:

கஉடா நுவயெயிவியெயா விஉ உலவனி |

விெயாவை ரிடுதரவாய நவாநதெவெ

||சிநடிவாகவிஷயா வியய: சுஉெகை||ருரு||

வவடாததஉவமெதா ஹி உநிவவயெ

வெவடா நுவடுதெயெதவையாவ நுவெடு:

வயடாவவவடுவிலவ: சுஷிதிெவாஉவி காய

நியடாவணாய ஜுஷெத வதாரம்மெவ ||

சுதஜெதவெலி தவவடுவியவடுதி—

உநடியனி நிறாவெதா நிஷெயா: |

வாவாரஉ குவிஉவவ்வு உஹாவவவ்வு

உஸவிகவ்வுவஹுதாநி உநாவாணி ||

தகவா நுவிகை நவரொ உநிவாவடுளவெ

வவடுதெதா வுவஹாஸவி நா நுவயாஜு: |

வாடாஜுெடுதூஹி யயாராவி வதடாந:

ராஜா வுஜாவிர நுவயாகுஉஸகூ வவ ||

வெரொதாராஜிடுதஸாலாஸாலகஉடுவிெவெ:

வவடிவவ நவெவசு வரவயடுடுஷெ: |

ஜாதெஷாவ்வு வநவஷடுஜுவாவெஷெெக—

ரதூடுஷணாவி வநவவ்வுவவெலிஹாநி: ||

சுரவ்வுஜாஉயிகவவவடிஉவடிவா

வவஜாநவவவவாஷு: வரிஸாவிெதி |

|| சிவவ்வு என்றம பாடமுளது.

சிவாஹிதாணிகமுஹீதநமலமுஜம்
தசு*விஹஜணநவியிஹரிஹதமுஜிஷ்ட

புராவகஜமுரிவாகவஸவஜெந
கிஸாதிநிஸிதபாராவிராதவஜீ

முரானாஜமுபரிஜாணவிஜநீநா
ஜெஷுபஜம்நஹிவிஷ்டகிஜமுவிதொவி

சுசுவஹிஸுபாரஜாமுதயநமுபஸு—
ஹகிஜெதவுஸநஜமுதமுபுஷெகம்

யீரம்கிராஹவஜுவெவிஜயெசுஜஷி:
புதமுரிவி:புஜுஜிதொவிநவிகுஸஸுசு

புராவகிகுஸுவிலவ:பாரஜமுதொவி
யீரஹஜயகிஜஷுதஜீயதசுஷு

ஹீவெஷுவிஷிகதநமு:புரமுஷாவிரா
ஜெவெ:

தசுஜெதமுபவநஜவிரஜயிதமுஹிநாமு||
சுசுநிபுரஜாநிரஜநிஜாததசுஷா

நபுராவிவவுஸநிதாமுவிஷயெஷுயதெ
ஹமுசுசுமுதமுஜிவிமுஸநியிஜமுநவீ

சிவவிவபுஷுசுபணதாஜமுரநீசுராகி
சுஷுசுஷிதவஜஹிஜநஜமுசுயாவ—

ஜாஷுராதிகாமுலமுணாமுயஜாவிஸனி
ஸாயிநிதெஸமுஷுஜி.ராஜநிதவஷுஷுதா

ஹதெவிவஸயமுஷுதாஸுயஜெ||சுந||
*சுபாவத என்றமபாடமுஸக

சுசுநநெவ நகுகெதா ஜமத :வரஸம்மொ

ஜீ வெஸசெசரிகவிககருகயாது உசெரெ

எகானூ நிகுருவி செகரஸஸலாவம்

ஸு வெஸவகெவருஜஹம் வரரிவகுணகூவரி

ஸதாயுவஸரிவிலகுக

ஸ்ரீ விவெஸநிவெஸதஃ |

வரதா நமுகெயாஸீஞ்சு

வகுஜுவாதஸு நசுசுதயா ||

நகுவஸுஸீவகெய

செசெதரஸஜரீ |

சுதகுகுவெவி குவஸரிஜி—

ராதெரணா நகுகுஹுதாடு ||

லவரொமஸுளஷய

வாதம் சுடகுவளவ நிகுசுலாவஸள

விரவஸுரகுகுவசுகா

விதரதிநகுகவிகஃ கெர வஸுயி

சுசெதரஸஜரீ வரரிவகுணகூ

ஸரிவம்.

ஸரிவம்.

ஸரிவம்.

அந் து வி த ர ச ம ஞ் ச ரி
மூலமும் உரையும்.

— ௧௦௨ —

அவதாரிகை.

சுதாசிவப்பிரஹ்ம மெனனுந் திருநாமமுடைய ஆசாரியர்

* பரமசிவாநந்த ரென்னுந் தமது குருப்பிரசாததகிஞாற்

பெற்ற சுவானுபூதியை யுலகத்தின்கண் ணெல்லோ

ரும் பெற்றுக் கிருதாரத்தர்களாக வேண்டு

மென்றுள்ள கிருபையினால் அனேகம

பிரகாரங்களைச் செய்தனுக்கிரகித

துப் பின்னொரு சமயத்தில

இலயவிட்சேபாது நிவர்த

தகமாயுள்ள நிருவி

கற்ப சமாத்

யனுஷ்

டானத்திற்

சுபாவமாய்விளங்கா

சின்ற அகண்டைக ரசானு

பூதியினால் சிரதிசய தருப்து

யடைந்திருக்க முழுட்சு ஜனங்களி

னது புண்ணியபரிபாகததையே விக்கிரக

மாகத தரிததெழுந்தருளிய விக்கிணைபவர

மூர்ததியினது ஆக்ஞையினால் பிடிக்கப்பட்ட அந்

துவிதரசமஞ்சரிமென்னும் பிரகாரஞ்சம்பூர்ணமாகும்

பொருட்டு பேதா பேதப்பிராந்தி நிவர்ததகமாயுள்ள

அதவீத்ய சொரூபததையே கணபது யாகத்

துதி செய்தல்.

* பரமசிவேந்திர சாஸவதி.

அத்துவிதரசமஞ்சரி.

சீராநு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு
நீர்துப், பாராநுங்கயவுருவ நரவுருவம் புணர்வடிவம் பரிந்து
சாத்தி, யேராநும் வாமொருங்கு நல்தும்விக்கி னேசனென
நீதயத்தின்பா, னேராநு மத்துவிதந் தனையறியும் விசேட
மேலா நிகழ்த்து வானே. 1

பொழிப்புரை—இயாதொரு பரமேஸ்வரன் றனது
யோகமாயா வைபவத்தினால் வ்யாகிருத அவ்விபாகிருத ரூப
மான சகலப் பிரபஞ்சத்தையு நிர்மாணஞ் செய்து வேதப் பிர
மாண பூர்வகமாக வன்னொச்சிரம தர்மாதி நியமங்களையும் பிர
காசிப்பித்து சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்தியாயும பிரகாசிக்கிறாரோ
அந்தப் பரமேஸ்வரனே அத்வைத ஆத்மஞானனுபூதி
விக்கினங்களெல்லா நிவர்த்திப்பித்து வேதார்த்தமான பரமாத
வைதானந்தானுபூதியை முழுட்கு ஜனங்களுக்கு விவேக
பூர்வகமாகப் பிரகாசிப்பித் ததனை யடைவதற்கு டைட்டிக
பிரட்சரியாதி விதமே சாதனமென்று காண்பிக்கும் பொரு
ட்டு நராகாரசதையும் விவேகி புருஷன் மிருகம் போலே
சஞ்சரிக்கவேண்டு மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு
மிருகாகாரசதையுங் கொண்டெழுந்தருளி வந்த வாதாகிய
விக்கினேஸ்வரரானவா பரமாத்வைதானுபூதிப் பிரதானமா
யுள்ள சகல சுருதியுத்தி யனுபவங்களையு மென திருதயத்திற்
பிரகாசிப்பிக்கக் கடவர்.

கருத்துரை—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமான
அத்விதீய ஸ்வரூபமே தானாயிருந்துள்ள வுண்மை வஸ் திது
வெணக் காட்டும் பொருட்டும் அதனையடைந்த யோகிபுரு
ஷன் பேத பாவமின்றிச் சிதர்காசனாய்ச் சஞ்சரிப்பனென்ப
தின் பொருட்டுங் கஜமுகக் கடவுளோ திருஷ்டாந்தமெனக்
கூறியதாம். 1

(அ-கை)

இஷ்ட தேவதாத்துதி வியாசத்தினால் சகல வேதாந்தாகசியார்த்
 தத்தைச சாமான்யமாகத் தரிசிப்பித்து அதின் பிறகு
 நாற்பத்தினாலு சலோகத்தினாலும் பரமாத்வைதானு
 பூதிசகசியார்த்தத்தைக் கூழுவான் றெடங்க
 அஞ்ஞான விலாசமான ஜீவேஸ்வரா ஜகத்
 பிராந்தியானது விவேகஞானத்தினு
 லன்றி நிவிர்த்தியாகாதென த
 திருஷ்டாந்த பூர்வகாமாகக்
 கூறல்.

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறுழள் வாயில்புண
 றேழிங்க ண் னுடிப, பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்க வேளி
 வருதல் பெருவள் பாம்போற், துத்திரக்கற் பனைமயமாய
 மிகப் பொலிபல் வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவந்
 ஞான மதை மருவுபுரு டனுக்குழத்தி யடைதல் வன்பே. 2

(பொ.)—என்கு திககிலும் பிரதிவிமபிககப்பட்ட ஆவிர்த
 கபாடத்தையுடைய முகுர கிரக மத்தியத்தை யடைந்து
 பரிப்பிரமிக்காநின்ற பாலகனுச கதினின்ற வெளிவருவது
 பராதீனமாயிருப்பது போல அனாதி யநிர்வசனீய அஞ்ஞான
 வத்தியாச விலாசமான ஜீவேஸ்வரா ஜகத்பிராந்தியையுடைய
 சமுசாரகாராக்கிருகத்தையடைந்து தொதவியாமோகத்தினால்
 பரிப்பிரமிக்கின்ற ஜீவனுக்குப் பரமேஸ்வராவதார ரூபாகிய
 சற்குருமூர்த்தியின் துபதேச ரூபமான மகா வாகசியார்த்த
 விசாரத்தினு லுதிககாநின்ற பிரஹ்மாதவைத ஞானத்தினால்
 றி அஞ்ஞான தற்காரிய ரூபமான காமகாமாதி சம்சார பந்த
 த்தினின்ற முத்தியானதொரு நாளுஞ் சுலபமாகாது.

(க)—படிகமரூடத்தை யடைந்து மார்க்கந் தெரியாமற்
 பிரமிக்காநின்ற பாலனுக்குத் தயாளுவாகிய புருஷன் துவாரந்
 திறந்து விடுவது போல அவித்திபாந்தகார மோகத்தினால்
 சமுசாரப் பிராந்தியிற் பிணிப்புண்பிரமித்த ஜீவனுக்குக் குரு
 வுபதேசானுபவஞானமே நிவிர்த்திக்கேது வென்பதாம். 2

அத்து விதாசமஞ்சரி.

(அ-கை)

சாதனசதுவ்டய சம்பவ்னனான அதிகாரி புருஷன்
சற்குருவுபதேசத்தினால் விவேகஞான மடைந்து
ஜீவன்முத்திப் பதத்தை யடைவனென்பதைத்
திருவ்ட்டார்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சோர்க்காற்கோடியவா ரணியவழி யினையண்மீத
துயாகூர் பூமா, ஸ்ரீகஞ்சேர் தன்னுரை நன்துதொரிந் தோன்
மொழியா னேரு மாறு, சாடர்நற் சாந்திழதற் சாதனங்க
ணிறைந் துமீகச் சிறந்த பூமா, னோறிசம் குருநாத ள் மொழி
யாற்றற் பதநிலையை நேரு வா னென. 3

(பொ)—காங்கார தேசஸ்தனாகிய ஒரு புருஷன் தனது
தனாகளை அபகரிக்கிறதற்காக வந்த சோரர்களால் தனது
கள் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பத்த தேத்திரனாப்ப் பதத
பாசனாயப் பத்த கரனாயத் தூக்கமமான வணமத்தியத்தையு
மடைவிக்கப் பட்டவனாப் யாதொரு சகாயமுமின்றி வெகு
வித தூக்க பயத்தினு லுச்சகரமாக விலாபனஞ் செய்புங் காலத்
தில் காகதாலீய ரியாயம் போலததெய்வகதியால் வந்தஜுப்தோ
பதேசத்தினாலன்றிச் சுவதேசமான தடையப்படாதது போல
அவித்தியா காமாதி கள்ளர்களா லானந்தானுபூதி யென்னு
தனத்தையும் பரிசெகாடுத்துக் கிருகக்ஷத்திராசந்தி ருபமான
பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு விவேகதிருவ்ட்டியு ரின்றிச் சம்சா
ராரண்ணிய மத்தியத்தில் ஆத்தியாத்மீகாதி தாபங்களா
னிரம்பவும் வெதும்பி சமுசார சுபாவாலோசனத்தினாற் சாதன
சதுவ்ட்டய சம்பவ்னனாப் குரு சாஸ்திரோக்த மகா வாக்கி
யார்த்த விசார ஜன்னியமான பிரஹ்மாத்மையிக்கிய ஞானானு
பூதியினால் நிசருபமான அகண்டானந்த பதமானது விருத்
தித்துவய நிவிர்த்தியனந்தா மடையப்படுகிறது.

(க)—அவித்தியாபந்த நிவிர்த்தியை யிசசித்த அதிகாரி
புருஷன் சற்குரு கிருபையால் ஶ்ரீகஞ்சய திருப்தனாய்ச் சீவன்
முத்தியை யடைவனென்பதாம். 3

(அ-கை)

கர்த்துருத்வாதி தர்மவானுகய புருஷன் அகண்டகம்ச
 பூமபாவத்தை யடைவதெங்ஙனங் கூடுமென்றுள்ள
 சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காகப் பரி
 கிருத பரிசார மென்றும் பிராப்தப் பிரா
 ப்தி யென்றுமுள்ள சயாயதகிரோற்
 கூடுமென்று திருஷ்டாந்த பூர்
 வகமாகத் தெரிவித்தல்.

நிருபனுடைக் குமானுக்குத் தனதான தத்துவத்தை
 நிகழ்த்தலாலே, வருகயவ நீர்மைகழ லக்கழன்று நிருபனியல்
 வாயக்து மாபோய், சோநபகக வொருபொருண் யெனக்
 சோல்தரு வுபநிடதச் சோய்களாலே, மருவுகருத் துருத்துவ
 மாயந் தொருகுகமெயப் பொருணேரே வாயக்து மன்றே. 4

(பொ)—சில துஷ்ட ஜனங்களால் வியாமோகிதனாய்ச்
 சாத்தியாந்தர பாவத்தை யடைந்திருக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு
 ஆப்த ஊக்கிய பூர்வகமான தனது ராஜகுமார சுபாவஞானம்
 நிஷ்பிரதி பந்தமாய்ப் பிரகாசிக்க நீசத்துவ நிவிர்த்தி பூர்வக
 மான ராஜத்துவப் பிராப்தி கிடைப்பதுபோல சோதி தத்துவம்
 பதார்த்தனாய்ச் சுரோதாவாகிய நீயே அகண்ட சிதாந்த
 பூமார்த்தனென்று குரு சாஸ்திரோபதேயங்களால் தேகாதி
 யகம்பாவ முத்தனாகிய ஜீவனுக்குக்கர்த்துருததுவாதிப்பிராப்தி
 நிவிர்த்திக்கிறது; அத்துவிதானுபூதியுட தானே பிரகாசிக்
 கிறது.

(க)—கற்பிதமான கர்த்துருத்துவாதிப் பிராப்தியை
 நித்தையென் றறியுமிடத்தில் அகண்ட சிதாத்மஞானஞ்
 சுபாவமாய் விளங்கு மென்பதாம். 4

(அ-கை)

பரமார்த்த தத்துவம் விசாரிக்குமிடத்தில் பந்த மோக்ஷ
வியவகாரங்கள் பிராந்தி மூலமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

தீரமஹி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லாங்குணங்கள் சேறி
தறறும், புரையறும் குணங்களெல்லாம் பொன்றுதலும்
வேட்டவேறும் பெரியாமென்னப், பிரமமயக் கூடத்த
நித்தசுகப்போதநனுப் பிராந்தி யக்குக், திராமருவு பந்தமுத்தி
யென்பதும்புன் மயக்கத்தா லொளிர் நிந்தும். 5

(பொ)—சிர்விகார சத்தியஞானாத சைதன்ரிய
மூர்த்தியாகிய பிரத்தியகாதம வஸ்துவக்கு சுவாஞ்ஞானத்தி
னால் பந்தஞ் சம்பவித்த கென்றும், சத்துவஞானத்தினால்
பந்த சிவிர்த்தி சித்திக்குறதெனறுமுள்ள வியவகாரமானது
மலடி மைந்தனது சரீர சவுந்தரியாகி வர்ணனமும் அவனது
மிர்தி வியவகாரமும் போல அஞ்ஞானப் பிராந்திமூலமாக
யால் வாங்மாத்திர கற்பிதமே யாகும்.

(க)—பந்தமோட்ச பிரண்டும் பிராந்திகற்பிதமே யன்
றிப் பாரமார்த்தத்தி லின்றெனக் கூறியதாம். 5

(அ-கை)

தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்குமிடத்தில் நிர்விஷய
மான பந்த மோக்ஷ கற்பனை ஆபாதஞானிகளுக்
கேயன்றிச சம்சய ஞானிகளுக் கின்றென்
பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தேரிகின்ற துறைநீரம் பேயாக வச்சமீகசி சேறிந்
தோ னுக்கே, யெரிகின்ற விளக்கொளியாற் கண்ணுற்று லாங்
கதுதா னியங்குங் கொல்லோ, திரிகின்ற வலிசார தீட்டியினு
லுண்டெனச்சொல் சேகங்க ளெல்லாம், புரிகின்ற வுண்மை
விசாரத்தினர்க்குக் கிஞ்சிலுமே பூணு தன்றே 6

(டொ) — நிரம்பவும் பயசீலனாகிய புருஷனுக்கந்தகாரமே மிகவுந் தடித்துப் பிசாசாதி ரூபமாய்க் கண்டாலும் அதனைத் தீபத்தோடுங் கூடிப் பரிசோதிக்கும்போது நீங்குவது போல அதக்துவ திருஷ்டியினுற் ஜீவேஸ்வர ஜகத் விஷய பந்த மோக்ஷாதி விவகாரமான தனுபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்கும்போது காலத்திரயத்திலும் பிரத யக்தத்துவ வெதிரித்தமா யாதொன்றுமில்லை.

(க) — ஜீவேஸ்வர ஜகத் சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத் திற் பிரத்தியக் சைதன்னியத்தைத் தவிர வென்று மின் றென்பதாம். 6

(அ-கை)

சர்வமுஞ் சின்மாத்திரமென்று திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிங் வுலகுருவாய்ப் பொலியா நிந்திந், தேற்றமுற வாராயிள் வேறுபொரு ளொன்றேனுந் செறிவ தில்லைத், தோற்றுமயம் கதிகரண மாம்பழதை யல்லாது துன்று சர்ப்பந், சாற்றுநவே ரெரு பொருடா இதுதற்கேவ் வாற்றினுந் தக்க தாமே 7

(டொ) — உணன்னியாதீன சத்தாப்பிரகாசக ரூபமாய்ச சர்வ சத்தாய் ஸ்புரண வேதுவாகிய பிரத்தியக் சைதன் னிய மொன்றே தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச ரூபமாக விள ங்குகின்றது. அந்தச சிற் பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய வஸ்துவானது விசாரிக்குமிடத்திற் காலத்திரயத்திலு மில்ல வேயில்லை. விவர்ததாதிஷ்டானமாகிய ரச்சுவைக் காட்டி லும் அதனிடத்தாரோபிதமாகிய சர்ப்பமான ததிஷ்டான ரச்சுவைக் காட்டிலு மொரு விதத்தினாலு மன்னியமாகப் பவியாததுபோ லறிக.

(க) — சர்வாதிஷ்டானமாகிய சற்போதத்தைத் தவிர ஆரோபமான சகததாதி யென்று மின்றெனக் கூறியதாம். 7

அ-கை

சேதனா சேதன ரூபமாகிய விஸ்வத்தை வியவகாரப்
 பிரயோசனாதி யோகீகிய மென்று சொல்லுவது
 சிர்விஷயமாறணத் திருஷ்டாந்த
 பூர்வகமாகக் கூறல்.

திறப்படவீ தெனத்தோன்று ஞாலமெலாம் பிராந்தி
 மாத் தீரமே யென்று, மறப்பொலிந்தன் விடயின்றிச் சுக
 மயமா மாண்மாவே யுண்மை யாதூ, சிறப்புறநின்றெளிநு
 தலான் ஞாலமது மண்மையெனத் தெரிகே னென்று, லறப்
 புதுமை சுத்தியீர சித்தத்தாற்றன் வியனெவன்றி னுகா னே
 கோ. 8

(பொ)—காரிய காரணரூபமான சகல சகத்தும பிரமை
 விலாசமேயன்றி சத்தியஞான அகண்டானந்தாத்ம வஸ்து
 சம்பந்தமுள்ளதன்று. ஜகத்து வியவகாரமாத் தீரத்தில் சத்திய
 பாவமடையுமாகில் எந்தப் புருஷன்முன் சுத்திகாரசத்தி
 னால் தனவானாக மாட்டான்.

(க)—ஜகத்து வியவகாரம் வாசனாப்பிராந்தியே யன்றி
 யுண்மையன்றெனக் கூறியதாம். 8

(அ-கை)

சகல ஜகத்துவ் காலத்திரயத்திலு மாயா மாத்திரமே
 யென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

சொல்லுநீனை வறுபோது மற்றதெழ முன்னுமது
 தோலைந்த போது, மல்லதுதா னென்றலு மீவ்வுலக மீல
 ங்குகின்ற திறும்பு தாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு
 மகேந்திரசாலமான திங்குப்புல்லுறுமா யாவியினும் கற்
 பிதமென்றலுமிகப் பொலியுமன்றே. 9

(பொ)—நாம ரூபாத்மகமான சகலப் பிரபஞ்சமு முற்பத் திக்கு முன்னும பிரதிதிகாலத்திலும் விநாசானந்தரமு மில்ல வேயில்லை. ஆயினு மனிர்வசனீயாய் விசித்திர பேதபின்ன மாய்க் காண்கின்றது ஐந்திரசாலிகனது மாயாவிசித்திரத் தினு லுண்டாகிப் பிரகாசிக்கின்ற பிரபஞ்சவிலாசம் போலவா மென்க.

(க)—சகல ஜகத்து நித்தையாகத் தோற்றுகின்ற தெனக் கூறியதாம். 9

(அ-கை)

ஆத்ம பேதமு முபாதி நிமித்தமேயன்றி வாஸ்தவமன் றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

இந்துதினந் துவிதமகன் றிருந்திடினும் புருடனுக்கிங் கிசைதந் கண்ணில், வந்துறையுந் கீமையினுந் பலவடிவந் தானகி வயங்க லேய்ப்ப, நந்தலில்சன் மயப்பூமா வெனுத் சொருப மொன்றேனு நானு வாகிச், சந்ததந்தம் கற்பித மாந் தமப்பீடலக் கூட்டுறவாந் றயங்கு மன்றே. 10

(பொ)—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமாய் அக ண்ட சிதாந்த ரூபமாகிய பிரத்தியக்காத்மா சுவாசிரய விஷயமாகிய வவித்தையோபாதி யத்தியாசத்தினால் நானு ரூபமாகக் காணப்படுகின்றது. நேத்திர தோஷத்தினால் புரு ஷனுக்கு ஏக ரூபமான சந்திரன் நானுரூபமாய்க் காணப்படு கின்றது போலவாமெனக் கொள்க.

(க)—ஏகமான சிதாத்மவஸ்து அணைகமாய்க் காண்மது அவித்தியாத்தியாச பேதத்தாலெனக் கூறியதாம். 10

(அ-கை)

சம்சார சங்கரப் பிராந்தியானது அத்துவிதி யாத்மாபரோஃ ஞானனுபூதியினு லன்றி நிவிர்த்திக்கப்படமாட்டா தென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

மட்டற்ற வெறும்பிரமை யால்விரிந்து தீரநாளு மநவா
தான, கட்டப்புள் புவனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற
ழகீ காணல் வேண்டு, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்பிரமை
நட்டமேழன் முந்துமாறுந், நுட்டத்தீள் புவனமது முன்டை
போற் பின்னாளுந் தோன்று தன்மே. 11

(பொ)—அந்தக்கரண வியாமோகமாத்திர ஜன்னியமாய்
நகவரமாயிருக்கின்ற சமுசார சக்கரமானது கொள்ளிவட்டம்
போலத் தாபமாத்திர ஏதுவென் றறியத்தக்கது. தெய்வா
தீனாகச் சித்தவியாமோகம் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்தில் சித்த
மூலமான துவைதப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகு மென்க.

(க)—அத்துவிதீய வனுபவ ஞானத்தினூற் சித்தப் பிரா
ந்தி நீங்குமென்பதாம். 11

(அ-க)

ஞானநிஷ்டன் உத்தான காலத்திற் சகத்தைப்
பிரதிபாமாததிரமாய்க் கண்டிருப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நகரம்போ விக
ரற்றேங்குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயர்புண்ட
வம்பரத்தீற் சாலந்தோன்று, முலைவகல் வேமக்கான்ம
வுணர்வுதிக்கீன் வெயிலெரித்தா லெழியுமின்போன்,
மலைவுசெயு மந்த விந்த வுலகமெலா மக்கணத்தீன் மறை
ந்து போமே. 12

(பொ)—சிதாகாச ஸ்வரூபத்தில் அவித்தியாரோபமான
சகல ஜகத்தும் விவேகஞான திருஷ்டியினால் வாதிக்கப்பட்டுத்
தகதபடாதி போலப் பிராரத்தகூயமட்டும் பிரதீதி மாத்திர
மாய்க் காண்கின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சதலைக் கந்தர்வ நகரம்
போல் வறிந்து விவகரிப்பன்.

(க)—சகலப் பிரபஞ்ச வியவகாரமு பிரசு சர்ப்பம்
போல வாக்கு மாத்திர கற்பிதமெனக் கூறியதாம். 12

(அ-கை)

துவைத புத்தியை யபுவாதஞ் செய்யில்
அகண்டைகாசானுபூதி சேஷிக்கு
மென்பதைத் திருவ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

ஆயோபமான ஐகத் தடங்கவடைவினிலோடுகீத மருந்
திறத்தாற், சீராந நமது சிநநீ சிவமயமே யாகிநனி சேட
மாதும், போராந மநதகயம் பரீச்சேற்றுப படுகுழியிற் புண
ரா தென்ற, னேராது மீல்லாமற் கேவலந்தா நென்றே
யாய நிகழ மன்றே. 13

(பொ)—தனது விரோதி சம்மாரததினாலும் யானை
மாவுத்தனது நாசததினாலும் மதோன்மததமா யேகமாய்ச்
சஞ்சரிக்கு மத்தகசம் போல பிரவிலாபன சமாதி யப்பியா
சததினால் அவித்யாரோபிதமான தேகாதி துவைதப் பிரபஞ்ச
நிவிர்ததி வரும்போது சித்தமானது பிரத்தியக் கபின்ன ப்ர
மாதம சொரூபமாகப் பரிசேஷித்து விளங்கும்.

(க)—மனன நிதித்தியாசன புத்தியினால் அவிததையா
கறய்தம் நீங்கில் அகண்ட சுபாவ ஞானுபூதி விளககமா
மெனக கூறியதாம். 13

(அ-கை)

ஞானரிஷ்டனது சரீர நீங்குகின்றதற்குக்
காலாதிபேட்சை வேண்டா
மென்பதைத் திருவ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

இம்பநட லிள்ளேழிக வலதுறைக சசியநக்க னிருக்கு
மடமும், விம்பமயசி சித்துநவாழ விளங்குமெனக் கதனாலே
விசேடமென்னே, தும்பம்ப்போ துடைகவன்றிச் சீரகால
நிலைபெறுக தும்பம் பம்பு, மம்பாத்தி னுக்கனுமாத் திரமே
னும் விசேடமென்ப தனுது றுதே. 14

(பொ)—ஞானாக்கினியால் தக்தமான இந்தச் சரீர
மானது இந்த ஸ்ஷணத்திலே போனாலு மல்லது கற்பகால
பரியந்த மிருந்தாலு மதினாற் சிதாகாசவடிவனாகிய வெணக்கு
யாதொரு விசேஷமுமில்லை. கடாதிக்களினது வெகுகாலத்
திது நாசங்களால தினிடத்தி லப்பரிச்சின்னம் போலவிளங்கு
கின்ற ஆகாயத்திற்கு யாதொரு விசேஷ சம்பந்தமு மில்லா
தது போலவாமென்க.

(க)—சிதாகாசனான புருடன் காலாத்தினானதால் மித்
தையான சரீரம் நீங்குகையைக் குறித்து "நியமாபேட்சை
வேண்டாமென்பதாம். 14

(அ-கை)

விஷய சிந்தையினாற் பிராணிகள் சமுசாரப்
பிராந்தியை யடைகிறார்க ளென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தங்குறுசிந் தனையினழுத் தந்தியுந் நேய்றுகின்ற
தையற் கண்டிள், வங்கனைமற் றவனென்றே நீணுவெய
துயிர்த்திரங்கு மவனைப் போலுந், சங்கற்ப மாத்திரத்தாற்
பலவிகற்ப மாயத்தோற்றுந் சகங்க ளெல்லா, மிங்குச்சத்
தியமென்றே மந்தமதி யினள் வாளா வேற மாலும். 15

(பொ)—வாகிய விஷயஞ் சத்தியமென்றுள்ள திட
பாவனையினாற் காணப்படுகிற ஜசத்து பிரதிதி மாத்திர
மா யிருந்தாலும் அதனைச் சத்தியமென்று கருதி மூடபுத்தி
யுள்ளவன் மயக்கமடைகிறான். காமியானவன் றனது பாவனா
தாருட்டியத்தினாற் சாமான்ய விஷயங்களைத் தனது இஷ்ட
ஸ்திரீயெனக் கருதி பிரமிக்கின்றது போலவாமென்க.

(க)—சகல விஷயமும் தோற்றன் மாத்திரமென்பதை
யறியாத மயக்கமே சமுசாரப் பிராந்தியென்பதாம். 15

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தர்கள் பிராரத்த சுடியமட்டும்
 விரவத்தை மித்தியா சித்திரமெனக்
 கண்டு நிச்சயித்தனுபவிப்பார்க
 னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
 பூர்வகமாகக் கூறல்.

தன்னியல்பிற் றற்களையாய்ச் சித்திர னந்தமாயத்
 தயங்குமென்பாற், றுன்னியமா மோகத்தா லுண்டெனக்
 சொற்றிடும்நீதத் தோன்மை ஞாலமன்னியவோ ரிடத்தினுங்
 காணப்படா தருவுநவே வடிவ மாத, மன்னியவிண் ணேவி
 யமே போலுமென வையமற மதித்து மியாமே. 16

(பொ)—சகல கற்பனாதிஷ்டான பூதமாய் அகண்ட
 சிதானந்த ரூபமாகிய வெம்மிடத்திற் பிராந்தர்கரினது
 அஞ்ஞான தோஷத்தினுற் றேகேந்துரியாத்ப் பிரபஞ்சமெ
 ன்று யாதொன்று கற்பிக்கப்படுகிறதோ அதனை மற்றொரு
 ஸ்தலத்திலுங் கண்டனுபவிககப் படாததாய் நிராகரமாகிய
 ஆஸ்தான சித்திரமென்று நிச்சயித் தனுபவிககின்றோம்.

(க)—ஆகாயத்திற் சித்திரமெழுதியது போலச சகத்
 பிராந்தியை யறிவதென்பதாம். 16

(அ-கை)

ஆரோபவிலாசங்களா லதிஷ்டானமாகிய
 சித்வஸ்து விகார சம்பந்தமடையா
 தென்பதைத் திருஷ்டாந்த
 பூர்வகமாகக் கூறல்

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தினுள் மறைபட்
 டாலு, ஞானகன றானபொருள் கண்டவொரு தற்கவையை
 நனிநீங் காதா, லானழறு பற்பலச ராசாவி சித்திரத்தோ
 டொன்றி னுலுந், தானமரும்படவியல்பைச் சித்திரவத் திர
 மென்றுந் தணந் திடாதே. 17

(பொ)—அஞ்சுமாத்தியாச ரூபமான ஜீவேஸ்வரா சகத
பேதத்தினூற் றிரோதான மடைநதது போலிருக்கிற பிரத்
கியக் வஸ்துவானது தன்து பேதத்திரய மகிதமான அக
துவிய பாவத்தை விடுகிறதில்லை. வெகுவித சித்திர
பேதங்களாற் பூரணமாயிருக்கிற சித்திரப் படமானது தனது
படபாவத்தை விடாதுருப்பது போல வெண்க.

(க)—காரண உ காரியங்களினால் மறைக்கப்பட்டது
போல விளங்குவது வியவகார மாத்திரமென்பதாம். 17

(அ-க)

ஞானநிஷ்டை யுடைந்தானவன் தூர்லப
னென்றவனது ஞானபூதியைத்
திருஷ்டாங்க பூர்வகமாகக்
கூடாள்.

சத்தியசிவ சுககனமா யக ஸ்மிதமாயந் தேளிபொரு
ளாய்ந் தா ௭ மான்ம, சத்துவாத் துவையொருவ னானேள்
றே மிகக்நெளிவள் றடையொன் றிவிற்ப், பொத்துடலிந்
தியழதலி யவந் தறமயல் வாநனைகா பு வடு நிந்த, மத்த
மதி யினனென்ன தியானேயே சங்கையற மதித்தன்
மானும். 13

(பொ)—கோடியிலொருவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்தினூற்
சட்வீத விங்கங்களினாலும் சுருகி யர்த்த விசாரஞ்செய்து
சத்தியஞான அகண்டானந்த லட்சணமாகிய பிரத்தியக் தத்
துவமே நாடுணை றறிகுறன். அவித்தியா வாசனையினாலு
சாவகாச தோஷத்தினாலும் அவ்வேகியாகிய புருஷன்
றேகாதிக்கேள நானென்றறிந் தபிமானிப்பது போலவெண்க.

(க)—தேகாதி வாசனையிலுள்ள பிடிப்பு கீங்கி பிரத்யக்
சொரூபத்திற் பிடிப்புள்ளதே ஞானநிஷ்டைக்குப் பிரயோ
சன மென்பதாம். 18

(அ-கை)

அக்கியநகரஞ் சூட்சும புத்தபுராநா தீரர்கள்

அகத்தவியா விருத்தி யுபாயத்தினால்

ஞானனுபுகி யடைவதைத் திருஷ்ட

டாந்த பூவகமாகக்

கூறல்.

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதீர் நிகழும் போர்க்தே
 னாத் தீரத் தீர்ந்து, கங்கையினற் குளிப்புனலைப் புனிதமுறு
 மதிமாண்கள் கைக்கொண் டாங்கு, மங்குலகை வெறும்பொய்
 பசை யிலதெனந்தூ ரத்தகற்றி மாநீரத்தாற், பொங்கி
 னிய வொருசுவையெ முனிவர்க ளாபவிப்பர் போலி
 யுள் ளத்தே. 19

(பொ)—தேகேத்துரியாதி சகலப் பிரபஞ்சமு மாயா
 மாததிரமென்று சைரியத்தினால் தேகி செய்து சருவவிலட்ச
 ணாமாகிய பிரதநயக்காணந்தானுபுகியானது இருதயத்தில்
 விவேகி ஜனங்களா லடையப்படுகிறது. உத்தம புத்திசாலிக
 ளாகிய புருஷர்கள் உலலோல கல்லோலத்தோடுங் கூடிக்
 காணப்படுகிற மீசிகாப் பிரவாகசதை விட்டு கங்காப பிரவா
 சத்தை ஆசாரியப்பது போலவாமென்க.

(க)—தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை வியதி செய்யுமிடத்தில்
 யதாரதத வஸதுவான டடையப்படு மென்பதாம் 19

(அ-கை)

பிராகிருத ஜனங்கள் பிரதநயக் தத்துவதைதக்

சுரு மூலமாய் விசாரித்தறிக்கறார்க

ளிலலையென்பதைத் திருஷ்டடாந்த

பூர்வகமாகக் கூறல்

ஒன்றத மண்ணியதா மிகவேளிதாமனைத்தாத மொப்
 பிலாத, நன்றன வம்பாந்தி ளன்தோன்று ஞாலமெலா
 நகுவித் தெங்குந், தன்றோய் பாவுமெழி லாத் துமதத் துவ

விரவி தன்னை யையோ, வன்றிய முடவுல கலாகநிரை யாத
ரித்து மதியா வன்றே 20

(பொ)—சர்வ ஜகப் பிரகாசகராகிய ஆதித்தனைக்
கூடைகள் விழியின் குற்றத்தால் தெரிசித்தற்குற்றாகஞ்
செய்யாததுபோல நித்தியாபரோட்ச சித்தமாகிய பிரத்தியாக்
காத்ம தத்துவத்தைத் தேகாத்மபுத்திகளாகிய அஞ்ஞ ஜனங்க
ளாதரிக்கிறார்க ளில்லை.

(க)—அஞ்ஞான தோஷத்தினால் ஆத்மப் பிரகாசத்தை
யிச்சிக்கவில்லை யென்பதாம். 20

(அ-கை)

தத்துவாஞ்ஞானமூலமான வன்னிதாஞ்ஞானமே

மூட ஜனங்களுக்கு வெகுவீத ஸம்ஸார

தாபஹேதுவா மென்பதைத்

திருவ்டாந்த பூர்வகமாகக்

கூறல்.

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய் நிகழினுமீம்
மாஞா லத்தை, யன்னியமா மென்பாவித் தறிவில்லாள்
பெருந்தாப மடைவன் சீசீ, மின்னியநீ பாதிகளிற் றிருசிய
மாய் மீளிந்தருந்தன் மேனிசீ சாயை, தன்னினைவே நென்
நெண்ணி மாமோகத் தினிழ்முந் தனிச்சே யொத்தே.

(பொ)—நிரதியாயா எந்த சத் சித் விலாசமாகிய ஜகத்தை
யாத்மப் பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய மென்று கருதிய
மூடன் வெகுவீத சமுசாரக் கிலேசங்களை யடைகிறான்.
தீபாதியாசிரயங்களினுற் றனது சரீரத்தைச் சம்பந்தித்துக்
காணப்படுகிற சாயையை யன்னியமென்று கருதிப் பரிப்பிர
மித்த பாலகன் ரூபமடைவது போலவாம்.

(க)—ஆத்மாவை யனாத்மாவெனக் கருதிய மோகமே
தாப ஏது என்பதாம் 21

(அ-கை)

மாயையினாலும் மாயா காரியங்களாலும்
ஆத்மாவிற்சூக காலததிரயததிலு
மியாதொரு சம்பந்தமுமில்லை
யென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மடமான மாயைதன துருவம்லா வான்ழதலாம் வகைக
ளாலே, தடமான வசங்கவொரு சின்மயனைப பேதீக்கத்
தக்க தன்றி, தீடமான மழைத்தாரா தன்னுடைய துளிக
ளின்மென் றிரள்க ளாலே, யீடமான பசும்பதும பத்திரத்
தை நனைப்பவரித் தேன்கோ லாமே. 22

(பொ)—அனிர்வசநீய அளதி யவித்தையானது தனது
விலாசமாததிரங்களான ஆகாசாதி விகாரங்களால் அசங்க
சித்து ரூபமாகிய ஆத்மவஸ்துவைப் பரிசிக்கமாட்டாது;
வருஷதாரையானது தனது சலகணங்களாற் பத்திரத்
தைப் பரிசிப்புதில் யோக்கியமாகாதது போலவாம்.

(க)—சீர்மலமான வஸ்துவை மலதோஷஞ் சம்பந்தியா
தென்பதாம். 22

(அ-கை)

மனோகற்பனா விலாசங்களான ஜகத் விகற்பங்
கள் அசங்கசிதாத்ம நிஷ்டனாகிய ஜீவன்
முத்தனை ஸ்பரிசிக்கமாட்டா வென்
பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தோற்றாவு மாத்திரமின் துருவான சகவிகற்பத்
தோகுதி யெல்லா, ழற்றமுறி சங்கமெலா மொருவியசின்
மயவேன்னை யொட்டா வன்றே, மாற்றநமா ரோபிதமா
மலினாதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந், தேற்றம்து நிருமல
மாய் வேளியுருவாம் வியோமத்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ,

(பொ)—இரச்சு சர்ப்ப சுத்திகாரசித ஸ்தாணு புருஷ மரீசி சல கந்தர்வ மகராதிபோலப் பிரதீதி மாத்திரங் களான விஸ்வ விகற்பங்கொனவை அவித்தியா காமகர்மாதி வாசனாலேச ரகிதனாய் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்தியனான கண்டானந்தனாகிய வெண்ணைப் பரிசிக்கமாட்டா. அஞ்ஞ ஜனங்களா லாரோபிக்கப்பட்ட நீலத்துவாதி வர்ண விகாரங் கள் நிர்மலமான ஆகாயத்தைப் பரிசியாததுபோலவாம்.

(க)—சொசசமான சிதாத்மவஸ்துவை அந்தகாரமயமான ஜகத் விகற்ப மடரா தென்பதாம். 23

(அ-கை)

தேகத்திரயங்களு மவற்றிற்குரித்தான தர்மங்களுஞ்
சர்வ சாட்சியான ஆத்ம வஸ்துவைச்
சம்பந்தியாவெனக் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பரிபுராண மாகிநிறைந் திருக்கீதமொரு கரியான பாமா மென்பார்ல், விரிவுறுசாக் கீர்த்தினைடு சொப்பனமே சுழத்தியேன விளம்பப் பட்ட, தீர்விதமா மவத்தைகளு நாடோறும் பிறப்பிறப்புச் செறிந்த வாகி,வரியமரு முாகபதி வபுவினிற்குஞ் சுகங்கள்போல் வயங்கு மன்றே. 24

(பொ)—சர்ப்பசத்தையினால் ஜீவித்திருந்த சட்டையானது சர்ப்ப சம்பந்தமில்லாம னீங்குவ் காலையில் சர்ப்பமோ சேஷித்திருப்பதுபோலத குணத்திரயங்களின துற்பத்தி நாசங்களால் ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ தர்மம்பொருந்திய அவஸ்தாத் திரயங்களும் அவற்றினதாசிரயங்களான ஸ்தாலசூட்சுமகாரணமான சரீரத்திரயங்களும் பிரத்தியகாத்ம சத்தையினுற் ஜீவித்திருக்கின்றனவாயினும் விவேக திருஷ்டியினால் லத்தியாச சம்பந்த நீக்கமாகின்றபோது பிரத்தியகாதம வஸ்துவாகியா தொரு சம்பந்தமு மின்றித் தான் மாதிரமாய்ச சேஷித்திருக்கு மென்பதாம்.

(க)—சர்வாதிஷ்டான பிரத்தியக் பிரஹ்மசத்தையேசுபாவ சத்தை யெனக் கூறியதாம். 24

(அ-கை)

தத்துவம் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தபேதமே
யன்றி யதார்த்தபேத மின்றெனபதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விகேட
மீது சொல்ல வந் தன்று, துப்புறுமா மாயமாய துதலந்த
விரண்டினுக்குத் துலிய மெய்யா, மப்படியே பிரத்தியக்துப்
பாக்கென்னும் விகற்பமுநா மத்தா லான, தேப்பொழுது
மெய்தீஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுக்கு மீயல்ப தாமே. 25

(பொ)—ஜீவனென்றும் பானென்றுஞ் சொல்லப்படு
கிற விகற்பமானது நாமமாத் திரமாகிறது. யாதொரு காரணத
தினால் ஜீவபாளுக்குச் சத்தியஞான சுகமே சொருப லட்ச
ணம். அன்னிதாக்கிரகண ரூபமான ஜாகிர சொப்பனப்
பிரபஞ்ச முழுவது மாயாமயமா யிருந்தாலுஞ் சாக்கிரமென்
றுஞ் சொப்பனமென்றுஞ் சத்த பேதத்தினால் வியவகரிக்கப்
படுவது போலவாம்.

(க)—திருஷ்டாதமே தாஷ்டாந்தமாயும், தாஷ்டாந்தமே
திருஷ்டாந்தமாயும் பெரியோர்கள சொல்லுவது பிரத்திய
காதமாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவே பிரத்தியகாதமா வென்
பது போலவாம். 25

(அ-கை)

விஸராந்த சித்தர்களாகிய ஜீவன்
முத்தர்க ளனுபவ
முரைத்தல்.

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலினைப்புப
பொருந்து றதாய்ப்; பறப்பறவிந் தியவழிச்சேல் லாதடங்
கிச் சகவிகற்பப் பற்றென் றின்றிச், சிறப்பமாதன் னுனந்த
மாத்திரமாயத் தனித்திருக்குந் சித்தம் பெற்றே, நறப்படு சாக்
கிரத்தினுநற் சமுத்தியநு பவத்தினிலைத் துவகைகூர்வார்.

(பொ)—வாகியாந்தர சங்க ரகிதராய் அத்தியந்த முப சாந்த சித்தராய் ஜீவேஸ்வர ஜகத்பேதப் பிரமரகிதராயிருக்கிற ஞானசிஷ்டர்கள், உவாராச்சிய சாம்பிராச்சிய சுகத்தில் ரமித்துச் சதா சாக்கிரத்துக்களா யிருந்தாலும் சுமுத்திகாலம்போற் சகஜமான சமாதியானந்தத்தையே யெல்லாக் காலத்திலு மனுபவிக்கிறார்கள்.

(க)—ஜீவத்துவ நீங்கிய பிரஹ்மசிஷ்டன் ஆனந்தப் பிரஞ்ஞையோடுந் திருபதனாயிருப்பனெனக் கூறியதாம். 26

(அ-கை)

அவிலேக ஜனங்களாற் சீவன்முத்தன் கருத்தா
போக்தா வென்று கிரகிக்கப்படுபவனாகிலும்
பரமார்த்தமா யவன் தனுபவத்தினூற்
கருத்துருத்துவாதி தர்மமவனுக்
கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

காயழயல் வுறுந்ருமக் கட்டுற்றே ரென்னைமிகக் கருத்த
னென்றே, யேயநீனைக் கின்றனரே லதனுலென்னிருந்தபடி
யிருக்கீள் நேனும், ரேயவரு மேகமதிற் புக்கானென் றற
முடர் துணியப்பட்ட, தூயதுளிர் மதியமவ்வா றம்புதத்தி
னணித்தேனுந் தோயுங் கோல்லோ. 27

(பொ)—திரிவிதகாரண வியாபாரத்திலே திருஷ்டி
யுடைத்தான பாமர ஜனங்கள் அசங்கசிதாதமராமனாகிய ஜீவன்
முத்தனைத் தொழிற் செய்பவனென்று கிரகிப்பார்களாயினு
மவர்களது ஸித்தியாக்கிரகணத்தாற் சீவன்முத்த னந்தத்தர்மம்
பொருந்தினவ னாகமாட்டான். மேகநிஷ்டமாகிய சலனாதி தர்
மத்தைப் பாமர ஜனங்கள் சந்திராணிஷ்டமென்று கூறுகின்றா
ராகிலும் அந்த மேகநிஷ்டமான சலனாதி தர்மஞ் சந்திரானுக்
கில்லாதது போலவாம்.

(க)—அத்தியாச பேதப் பிரமண நீக்கத்தி லாத்மப் பிர
காச முண்டாமென்பதாம். 27

(அ-கை)

அத்துவித தரிசியாகிய ஜீவன் முத்தனுக்கு
வியவகார காலத்திலுந் துவைதப்பிராந்தி
யுதியாதென்பதைத் திருவட்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மித்தையதாயந் தோன்றுமேந் றேன்றுறுக விவ்
வுலக விசித்தி ரந்தா, னத்துணையாந் றத்துவவித் தாகிநிக
ழேனக்துவரு மானி யேதோ, சுத்தமயக் கிங்கனவிந் பயந்
தருகைப் பகடாதி திகழ மெனு, மொத்தவிது சோப்பனமே
யென்றனுசந் திப்பவனுக் குறுமோ பீதி. 28

(பொ)—அனைகவித நாமரூபாதமகமான சகல ஜகத்
விசித்திரமு மிந்திரசாலம் போன்று மாயாமாதிரமென்று
கண்டு ரமித்திருக்கிற ஜீவன் முததனுக்கியாதோரா னியுமில்லை.
சித்திரா தோஷதநிரூற் சோப்பனாவஸ்தையி லனைக வித
கச முதலான வடிவங்களைக் கண்டனுபவித்தோமென்று சிந்
தித்தாலுஞ் சூக்கிரத்தோடுகூடிய புருஷனுக் கதனாலோரீனி
லாபங்களில்லாதது போலவாம்.

(க)—ஸ்வரூபப் பிரகஞ்சுடைத்தான விவேகிக்கு மாயா
ரூபமான அன்னிய சிந்தை யின்றென்பதாம். 28

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தன்பிராரத்த சுயமட்டுஞ் சகலமு
மித்தை யென்று போகம் புசிப்ப
னென்பதைத் திருவட்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

அனைத்துலகு மசத்தேள்பே நெடுங்கால நன்றாக
வாய்ந்தோர்ந தோலுந், தினைத்தென்னும் பிரியாத்தத் தியா
த்துமதிட் டியைச்சத்தந் செறிந்தே நிற்பா, னுனத்தகுமிங்
கானனந்தா னெக்காலு மில்லையென வொருப்பட்டோலு,
மனித்திகழ்தன் முகங்காண விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன்
மானு மன்றே. 29

(பொ)—சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மில்லவே யில்லை யென்று சதா திடி. நிச்சயமுடைய ஞானநிஷ்டனான வன் சரமசரீரபதன பரியந்த. 1 பாமர ஜனங்கள் போற் போகம் புசிப்பன். முகுரத்தில் முகமில்லையென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் முகதரிசனத்தின் பொருட்டுக் கண்முடியை ஆசிரயிப் பது போலவாம்.

(க)—விஷயங்கள் சத்திய மின்மையால் அவற்றிலவா வின்றிப் புசிப்ப னென்பதாம். 29

(அ-கை)

வாசனாத்திரய ரகிதனாகிய ஜீவன்முத்தன்
மணதிலியாதொரு சங்கமுமில்லாதவ
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பொருத்தமுறு மாதாவாற் கவளங்க வளந்தோறும் புல னுந் துலும், பெருத்ததுயி லாற்சிகதான் வேறென்றுந் தெரி யாத பெற்றி போலப், பெருத்தவிழி யநனூலிள் ளுலகெனும்ந் திரசாலம் பார்த்தீட் டாலுந், திருத்தமுறு மகந்தோரோள் ளொளியாலே யாதொன்றுந் தெரிக்கி லேனே. 30

(பொ)—இஃதிரஜாலத்தினுண்மையைத் தெரிந்த புருஷ னிந்திரஜாலக் காட்சியினால் மனதில் மயக்கமடையா திருப்பது போல, ஆத்ம சன்னிதியிற் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச மிந்திரஜாலம்போ லென்னுமநுபவத்தினால் ஜீவன் முத்தனியாதொரு மயக்கமுமுறான். ஸ்வரூபஸ்திதியினின்று நழுவுதலையு மடையான் நித்திரா பாவசனாகிய பாலகன் மாதாவினாற் கொடுக்கப்பட்ட கவள பக்ஷணந்தோறும் கவள பக்ஷணந்தோறும் வெகுவித கதா திருஷ்டாந்தங்களாற் போதி தனா யிருந்தாலு மனதி லியாதொன்று மறியா தனுபவித்தது போலவாம்.

(க)—அதீதானுபவ சுகத்திற்கலந்த வறிவுக் கவவானந்தப் பிரஞ்சையைத் தவிர அன்னிய பாவ முதியாததெனக் கூறிய தாம். 30

(அ-கை)

துவைத திருஷ்டியினு லத்துவித திருஷ்டி
மறைபட்டிருப்பது போல அத்துவித
திருஷ்டியினுற் றுவைத திருஷ்டி
மறைபட்டுமென்பதைத் திருஷ்டி
டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

திருசியந்தான் புடமாகத் தீகழமெனிற் புமவுருத் தீகழா
தாத, மீருமையறு புமவுரு விலங்குமெனிற் நிருசியமற் நிலங்
கா தாமே, மருவலுறு மறுகீவுத் தெரியுமெனி விப்பூம்
மறைந்து போதந்த தெரிவுறுமே லிப்பூம் மறைந்துபோ
மவிவாறுத் தீவு தானே. 31

(பொ)—வாகிய விஷயாசக்தியினுற் றிருசியப் பிரபஞ்ச
முறுதிப் படுங் காலத்துல அகண்டானந்தைகாசராகிய பூமாத்
மாவானவர் பிரகாசிக்கமாட்டாரா. சத்தியாதி லட்சணராகிய
பூமாத்மா நிஷ்டிரதிபத திருஷ்டியினுற் பிரகாசிக்குங்
காலத்தில் ஆகாத ஜடசுகக ரூபமான திருசியப் பிரபஞ்ச
மறைபடும. தீவாந்தரத்தி லிந்தப் பூமி காணப்படாமலும்
இந்தப் பூமியில் தீவாந்தரங் காணப்படாதது போலவாம்.

(க)—ஞானதிரு ஷ்டியாற் பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்ச திரு
ஷ்டியால் ஞானமு மறைபட்டுமென்பதாம். 31

(அ-கை)

சுபேசசை முதலிய பூமிகாப்பியாசக் கிராமமாகப்
பிரமாண ஞானனுபூதி உறுதிப்படுங்
காலையில் துவைத வாசனாப் பிராந்தி
திருஷ்டி மறைபட்டுமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

சந்திரன்றன் கலையென்ப தனுதினழம் பெருத்தலைச்
சார்ந்த தாகின், மைந்துறுபே ரிருளான தடைவாக நாச
ழறு மாபு போலச், சந்திரன்ற் பிரபோதம் பயப்பய்ய மிக

வளர்ந்து துன்னு மென்றல், வெந்துயர்செய் விப்பிரமை
துகடர விருதயத்தில் வியந்து போமே. 32

(பொ)—ஆசாரியருபதேச பூர்வகமான மகா வாக்கியா
ர்த்த விசாரஜன்னிய விவேக ஞானமானது மணன நிதித்
தியாசனாதிக்கிரமமாக விருத்தித்துவயம்பா தியினால் அகண்ட
விருத்தி ஆருடமாகப் பிரகாசிக்கும்போது மனோ நிஷ்டமா
கிய கத்துருத்துவாதிப் பிராந்தி வாசனைகளெல்லா நிர்மூல
மாக நிவிர்த்திக்கும். சுக்கிலபட்சத்திற் கிரமமா கச் சூரிய சம்
பந்தத்தினுற் சம்பூர்ணராய்ச் சந்திரன் பிரகாசிக்குங் காலத்
திற் கிரமமாக அந்தகாரம் நிவிர்த்திப்பதுபோலவாம்.

(க)—பரிபூர்ண ஞானனுபவ காலத்திற் பரிசுசின்ன
பாவந் தோன்றாதென்பதாம். 32

(அ-கை)

பிரஹ்மானந்த திருப்தனாகிய ஜீவன்முத்தனுக்குக்
கிரியா நியம மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

பிரமவது பூதிதநு மோருகவையா னிறைவுபெறு பெரி
யோர் தம்பாற், கருமவது பந்தந்தால் வருவிதிக னெல்லா
ழங் கழன்று போமே, வாமநாள்சித் தர்கடெரிவித் தீமீரசா
யனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாற், றரமுறுபா கத்தால்வந்
துறுமருந்தின் விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 33

(பொ)—பிரஹ்மாத்தமையிக்க ஞானானந்தானுபூதியினுற்
பரம திருப்தனாய்க் கிருத கிருத்தியனாயிருக்கிற ஜீவன்முத்த
னிடத்தில் கர்ம சம்பந்த விதிகள் பிரியமின்றி நிவிர்த்திக்
கின்றன. யோகசித்தனால் பிரத்தியக்ஷமாகக் கொடுக்கப்
பட்ட ரசாயனாதி திவ்விய ஷாஷ்ட பாணங்களினுற் றிருப்தி
யடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குப் பிராகிருதாவுஷ்ட பாணங்
களானவை ருசியேதுவாகாததுபோலவாம்.

(க)—ஆக்மானந்த திருப்தனை ஜீவன்முத்தனுக் கிராசத
விருத்தியின்மையால் கன்மந் தானே நீங்குமென்பதாம். 33

(அ-கை)

கிருதகிருத்தியனையே சீவன்முத்தனது சமாதி
 சீலத்துவம் லோகானுகிரக நிமித்த
 மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
 பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சகலவடி வழந்தாயுத் தீகழமுனி வானுமோநு சமாதி
 தன்னை, யகிலமதி ஐட்கழிப்பான் முன்போலன் புற்றும்க
 வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பழநிறைந்த புபால ஞேருவன்று
 னேரம் போக்க, வகைவகையாந் சதுரங்கந் தனைநேயம்
 வைத்தும்க வார்ப்பு னன்றே. 34

(பொ)—அகண்டைக ரசானுபூதி பெற்ற வித்வான் பூர்
 வானுகுணமாகப் பிராரததகர்ம நிவிரத்தி பரியந்தஞ் சமாதி
 நிஷ்டையையே ஆசிரயிக்கிரான். சர்வ சாம்பிராசசிய சம்ப
 ன்னனாகிய ராஜாவானவன காலகேஷபத்தின் பொருட்டுச்
 சதுரங்க பலத்தை ரகிப்பதுபோலவாம்.

(க)—ஞானியுடைய சமாதியனுஷ்டானமும் லோகானுக
 கிரக நிமித்தமெனக் கூறியதாம். 34

(அ-கை)

ஜீவன் முத்தனால் விடப்பட்டவையே
 நிஷேத சாஸ்திர சம்மதமெனத்
 திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
 தெரிவித்தல்.

விதிகளெலாந் செய்யாமல் விடுத்தோனையான்மாவை
 மிகத்தேர்ந் தோய்யப், பொதுவேனுமா மறைபுகலு நீடே
 தமெலா மாநந்தம் பொருத்து விகீதந், தீரமருவு க்ருமமாந்
 தீரநோக்காச் சோம்பனுக்குச் செய்கையாதுங், கதுவுற
 வேன் டாவென்று புகல்வோன்றன் மொழிகண்மனோ கரங்
 களாமே. 35

(பொ)—விதி நிஷேத சகல நியதிகளையுங் கடந்த சங்
 காத்மமாத்திரந் திருப்தனாகிய சீவன்முத்தனைச் சுருதி சம்பந்

தங்களான நிஷேதங்க ளியாவுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கின்றன. சகல வியாபாரங்களிலும், விமுகனாய அத்தியந்தஞ் சோம்பலுடைத்தான புருஷனுக்கு நீ யாதொன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொல்பவனாகிய புருஷனது வசனங்கள் மனோகரங்களாய்ப் பவிப்பதுபோலவாம்.

(க) ஞானியாகிய சீவன் முத்தனால் விடப்பட்ட சகலமும் நிஷேத மெனக் கூறியதாம். 35

(அ-கை)

தத்துவஞானி விதிநிகராகா
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்திடுமுனியாஞ் சார்வபௌம, நேத்தபடி நிற்பினுமெல் லாஞ்செயினுந் தாவனே வொண்ணு மை, லித்தரையெல் லாங்கைக்கொண் டரசா ண்டு வேண்டியவா றிருக்கும் வேந்த, னத்தூறுமன் னுயிர்க ளாலேவல்கொளற் கெக்காலு மரியமுமே. 36

(பொ)—அகண்டைக ரச பிரஹ்மதத்துவானுசந்தானபராய ணாகுரிய முனிந்திரானவன விதி நிஷேத ரின்றிச் சுதந்தா னாய்ச் சஞ்சரித்தாலு மிதர ஜனங்களினது நியோசகிய விஷய னாகான். யேகசக்கிராதிபத்தியம் பெற்று யதேசசாராய்ச சாவசுதந்தராயிருக்கிற ராஜாவானவன் றனது நியோசகிய ஜனங்களாற் சாமானிய விஷயத்தில் பிரவீர்த்திக்கப்படமாட் டானென்பது போலவாம்.

(க')—சத்திய ஞானனந்த ஸ்வரூபமே தானாயிருக்கும் ஞானி விதி விலக்குகளினு லேவப்படா னென்பதாம். 37

(அ-கை)

ஞான நிஷ்டனுக்குப் புண்ணிய பாவகர்மங்
களா லானி விர்த்தி யில்லை யென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

பாமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு முன்னோடுபின்
பண்ணப்பட்ட, தருமாதன் மத்தோழல்க ளாற்சம்பத் தேவி
பத்தே சற்றுமன்றும், பெருமேகம் பொழிதருநீர் முழக்கா
லும் வெப்பமிகப் பெறுத லாலு, .மேரிமேவு பாலைவனத்
தீன்பயிருக் கேற்றமுட விழிவு மின்றே 37

(பொ)—விவேகி புருஷனுக்கு ஞானேதய பூரவோத்திர
காலங்களிற் செய்யப்பட்டதாயுள்ள புண்ணிய பருவகர்மவக
ளால் லாப ஷ்ட சம்பந்தமுண்டாகிறதுல்ல. மேக வருஷத்
தினாலுஞ் சூரியாஸ்மித் தாபத்தினாலுமுஷாரபூமியில் பயிர் விர்
த்தியு நாசமும் பவியாதது போலவாம்.

(க)—ஞானியான்வன் அகர்த்தாவாதலால் புண்ணிய
பாவத் தொடக்கினால் வரும் லாபா லாப மவனுக்குண்டாகா
தெனக் கூறியதாம். 37

(அ-கை)

ஞானி பிரார்த்த போகம் புசித்துத் தீர
வேண்டு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஒல்லைவினை யாலுண்டாந் சம்பத்தே யாதல்ல தொழி
ந்த தாதல், வல்லையநு பவித்தோறையப் புரு - ன்மிது திருத்
தியினை மருவுவாற, லல்லல்செயும் பாம்பாடடி தன்வயத்
தீலகப்படட வரும்பு யங்கம், புல்லியவ வியற்றுதண்ட விதி
களைநீங் துறச்சமாத்துப் பொருந்துங் கொல்லோ. 38

(பொ)—பிரார்த்த போகத்தினு லதிகத் துக்காநுபவம்
வந்தாலுஞ் சுகானுபவம் வந்தாலும் விவேகி புருஷன் புசிக்கிற
வனாகவே திருப்தி யடைகிறான் பாம்பாட்டுமீவான் வசமான
சர்ப்பமானது அவணதீன ராய்ச் சுகதுக்க மனுபவிப்பது
போலவாம்.

(க)—ஞானி விட்சேபநாச பரியந்தமும் பிரார்த்தம்
புசித்தே தீரவேண்டுமெனக் கூறியதாம். 38

(அ-கை)

பிராரத்த கர்மாஜிபவத்தினால் விவேகி புருஷ
 ணந்தத் தாபமுடூர் னென்பதைத்
 திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
 தெரிவித்தல்.

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி பாகவசமடைந்தோ
 னேனுந், தான்மருவு தன்பரம வவதீயிதா மெனத்தேறித்
 தளர்வு நண்ணுள், காண்மருவு வழிச்செல்வோன் கால்
 வருத்த மெயதுகினுங் கிராமாந் தத்தின், மேன்மருவு வழி
 யாவைத் தெளிந்துவகுந் திடைவிசன மேவா னன்றே. 39

(பொ)—சத்துவ தரிசியாகிய புருஷன் பிராரத்த
 கன்ம சுபாவங்களை யறிந்து கர்மகூயமே நிவிர்த்தி யேது
 வென்னு நிச்சயத்தினுற் கிலேசமுறான். கிராமாநி மார்க்க
 பரிமாணத்தை யிவ்வளவென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் சஞ்சா
 ரத்தினால் சிரமமுடைத்தானவனாயிருந்தாலும் வழிமத்தியிற்
 றுக்கியாதது போலவாம்.

(க)—பிராரத்த முடிவை யறிந்தவனதனால் வருஞ் சுக
 துக்கத்தைக் கணியானெனக் கூறியதாம். 39

(அ-கை)

பிராரத்த துக்கம் மகததாய் வரினும் விவேகி
 புருஷன் சித்தவிக்ஷேபமுற னென்ப
 தைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
 தெரிவித்தல்.

அகம்புறழம் பரமான்மா வொருவனே யாமெனநன்
 கற்றந்த ஞானி, மீதுந்த விச னமதுறினு மோர்சிறிதுங் கிலே
 சமே மேவானன்றே, சேகங்கலங்கு போர்ழகத்தே விசய
 ழற வொருநோக்காந் தீர னுறே, னுகம்பரவு மொட்டல
 ரால் வருந்துறினுங் கிலேசமற்பு ழறுவ துண்டோ. 40

(பொ)—உள்ளிலும் வெளியிலுஞ் சர்வமும் பிரத்யக்
 ஸ்வரூபமென்று பிரமாணபூர்வகமாக யறிந்திருக்கிற புருஷன்

பிரார்த்த கர்மாதீனமாய் வரு மகத்தான கஷ்டமடைந்தாலுஞ் சித்தத்தில் பரிதாபமுறான். யுத்த முகத்திற் சத்துரு ஜயத் தையே முக்கியலாபமென்று கருதி யுத்தஞ் செய்கிற புருஷன் சத்துருக்களால் மிகவும் அஸ்திராதிசுளாலுபத்திரிக்கப் பட்டாலுந் தீனதை யடையாதது போலவாம்.

(க)—சர்வமு மாத்ம சௌபுமாய்க் கண்ட விவேகிக்ஞ் சுயதிருஷ்டியில் பிரார்த்த கர்மந்தோற்றம லாதமானுபவப் பிரஞ்சையாய விளங்குவனென்பதாம். 40

(அ-கை)

மகத்தான விஷயமும் விவேகியை ருசிப்பிக்க
மாட்டாசென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம வற்புதமாய் நண்ணு மேனுஞ், காலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த மாதீரன் றனை மயக்கா, கோலமடவரல்வேடங் தூம்பையின்மேலலங்கரி த்துக் கொள்ளா நின்றேன், கேலவினத் தாற்றனைத்தேர் விடலையையாயினுமயக்கக் கீட்டானீடே. 41

(பொ)—பிரபஞ்ச சம்பந்தியான சிருக்குச் சந்தன வனி தாதி பதார்த்த விசேஷமானது அஞ்ஞ ஜனங்களுக்குப் பா மாற்புதமாய்த தோனறினாலும் உண்மைஞானியான தீரனை மயக்காது. ஸ்திரீ வேஷதாரியாகிய புருஷன் ஸ்திரீ வேஷா னுருபங்களான விலாசங்கரினாலவன துண்மையை யறிந்திருக் கிற புருஷன் அசதியந்தங் கா முகனாயிருந்தாலு மவனை மோகப்பிக்கிறதில் சமர்த்தனாகாதது போலவாம்.

(க)—விஷயத்தின் முடிவை யறிந்திருக்கும் விவேகிக் கதனானி யின்றென்பதாம். 41

(அ-கை)

ஆத்மாணந்த. திருப்தனாகிய விவேகி புருஷன்
பூர்வம் போல விஷய விசையினுற்
சோவை யடையானென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

அகத்தினிர்ந் தரமேலா யிலங்குகின்றவான்மவடி வாய்
நிற் போனே, யிகப்பெருள்க டம் னொழி முன்போல விசன
மே யியைவதில்லை, யிகழ்ச்சியறத் தேய்வகதி யானிதி
யோரிடத்துற்று லிலம்பா ளீனோ, னுகத்தின்மீழன்
போலெளிய னெனக்கருதிப் புகன்றுலவ துண்டாங்
கொல்லோ. 42

(பொ)—எல்லாக் காலத்திலு நிசானந்தானுபூதியினால்
கிருப்தனாகிய ஞானநிஷ்டன் அஞ்ஞான தசையில மயக்க
முற்றதுபோல விஷய லாபா லாபங்களைக் கருதிச் சுகதுக்கம்
பொருந்தான். தரித்திரன் தெய்வ யோகத்தினால் நிதிலாபம்
பெற்றதின பிறகு தீனதை யடையாததுபோல.

(க)—ஞானி மகததாகிய பிரஹ்மானந்த நிதியைப் பெற்
றவ்வானந்தத்தில் களிப்புற்ற காமனாயிருப்பதால் விஷயப் பிர
யோஜனத்தைக் கருதாநென்பதாம். 42

(அ-கை)

மயித்திரியாதி குணங்கள் விவேகியான் பிரஹ்ம
நிஷ்டனிடத்தில் சுபாவமாகவே விளங்கு
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வக
மாகத தெரிவித்தல்.

பெரியவிழ் மறுவுறுதன் மகிமைசேறி பெரியோனைப்
பெருநா னத்துக், துரியசுப துணங்களால் கரிப்பனபோ
லுஞ்சுயம்வந் தோன்ற நித்த, மறையனவன் றன்வயலயசீ
சுகீர்த்றயிருக்கினவங்காளானேரும், புரையறுமவ் வரை
யனையே தானேவந் தோன்றியகப போலிவரன்றே. 43

(பொ)—பிரஹ்மாநுபவ சுவராசசிய சாம்பிராசசிய விபூதி
யையடைந்திருக்கிற சீவன் முத்தனுக்கு உபநிடதப் பிரசித்தங்
களான மயித்திரியாதி சகல குணங்களும் அலங்காரமாகச்
சுயமே பொருந்தியிருக்கும். ராஜாவானவன் அததியந்தஞ்
சுகீர்த்தாயுஞ் சுவாதீனனாயுமிருக்குவ காலத்தில் அவனது
பிருத்தியானு நிஷ்ட ஐணங்களுந் தாமே வந் தனுசரிப்பது
போலவாம்.

(க)—சுத்த சத்துவ விருத்தியை யுடைத்தான சீவன் முத்தனை மயித்திரியாதி குணங்கு தாமே வந்தனுசரிக்கு மென்பதாம். 43

(அ-கை)

பிரமாண சித்தமாகிய சுவானுபூதிப் பிரதான
மான ரகசியார்த்தத்தைக் கூறிப் பிரகா
ணத்தை யுபசம்மரித்தல்.

அஞ்ஞான மெயில்லை யிவ்வுலக ழுளதாமென் றறைய
தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவாநீசீ வேசுதே சிகரெனச்சொல்
விகற்பநீ சேய்த்தா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த்
தனித்துநீரு மலமாகி விளங்குந் தானு, யெஞ்ஞானும் பரி
புரண கேவலமாம் பிராமமே யானுகின்றேன். 44

(பொ)—மாயையு மாயாகாரியங்களுங் காலத்திரயத்திலு
மில்லவேயில்லை யென்னுஞ் சகல சுருதிப் பிரமாணங்களினு
லுஞ் சொப்பிரகாசாத்ம வஸ்துவில் அந்தகார ரூபமானவதித்
தை வருகிறதற்கிடையிலை யென்னும் பிரமாணபுத்தியினு
லும் ஞானிகளுடைய வனுபவத்தினாலும் விசாரிக்குமிடத்தில்
அஞ்ஞான மென்பதில்லவேயில்லை. அதன் கற்பிதமான
ஜகத பிரசங்கமு மில்லவேயில்லை. சீவேஸ்வர குருவாதி கற்ப
ணையு மில்லவேயில்லை. திரிகரலத்திலு நிர்மாயமாய் அகண்டா
னந்தைகரசமாய்ப் பிரத்தியக்கபின்னமாய்ப் பரமாத்ம சொரு
பமான சோதிஸொன்றேயிருக்கும் பொருள் நானுகின்றேன்.

(க)—அகண்ட சசசிதானந்த பரமாத்வைத பரப்பிரஹ்ம
சொரூபமே பேதத்திரயகுனியமாய்த் தானே தானாய் விளங்
கிய பொருள் நானாயிருக்கிறெனென்னுந் திடானுபவப் பிரஞ்
னையுடைத்தான விவேகியே சகல பாசபந்த நிவீர்த்தயை
கிருதகிருத்தியனுவெனெனக் கூறியதாம். 44

சுதாசிவப்பிராமமென்னும் யோகீந்திரரால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட அத்துவிதாசமநீசரி
யென்னும் பிரகாணம முற்றிற்று.

சமாதியவத் தையிலுத்தீதோற் றைக்கொம்ப னுப
தேசஞ் சாற்ற லாலு, மமானமயப் பரமசிவேந் தீரனெ
னுந்தே சிகவரியானனுஞ்சூயாலுஞ், சுமாவிருக்கச் சதாசி
வமா தவனோதிவ் வத்துவிதச் சுவைய பூங்கொத்தே,
யெமானடைகீது மகழகமா மறிவுடையோ ராதரத்தா லெய்
தற் பாற்றும். 1

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானோ தியவிந்தக் தூய நன்
னூல், புத்தீநலமுடையோர்கீதுற் பவநோய்க்கோ ரவுடத
மாய்ப் புகலலாதங், கொத்துருபா தகங்களுக்கீ கடுவாத
முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முத்தமமாமாநந்த வழதநிறை
குடமாமென்றுரைப்பர் மேலோர் 2

துய்யசதா சிவப்பிராம மேனுழனிவன் வடமொழியாற்
சொல்லப்பட்ட, செய்யவத்து விதாசமஞ் சரிநூலைச் செந்
தமிழ்ப்பாசி செய்து தந்தான், வையமிசைப் டொலிகழனி
மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவமான, வையன்முத்தி ராம
லிங்க குருபரனென் னகம்வாக்கு மமைத்து நின்றே

**அத்துவிதரசமஞ்சரியன்
பிழை திருத்தம்.**

—o—o—o—

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
பரி	பறி	4	21
மையி	மயி	4	26
நி.ரு	நி.ரு	5	11
சம்சய	சம்யக்	6	23
சாற்றுரு	சாற்றுறு	7	18
சத்தாய	சத்தா	7	21
தின்	திண்	10	5
வெரி	வெறி	10	22
பருவ	பாவ	27	8
மூன்போல	முன்போல	30	3
மறுவுறுதன்	மருவுறுதன்	30	21
தோன்ற	தொன்ற	30	23
மறையனவன்	மரையனவன்	30	23
பிரமாணபுத்தி	பிரமாணயுத்தி	31	15
யெயானடைக்கு	யெமாலுடைக்கு	32	6
கொத்துருபா	கொத்துறுபா	32	10
மமைத்து	மமைந்து	32	17

இலங்கை அரசாங்கம்

இது வாரத்தோடும் பிரசுரமாக
 ரூ. ௧௦௦௦௦௦௦ செலவாகும்
 உள்நாடு சந்தா ரூ. ௫௦௦
 வெளிநாடு சந்தா

சுக்கரவர்த்தினி.

இலங்கை மாதாந்த பத்திரிகை. இதில், கலையடையாளம்
 கவிதைகள், விவாதங்கள், விவரங்களும், மாதாந்த ஆடவர்
 நம்புகளும், மனோலய சாதனங்களும், பிறவும் பிரசுர
 செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தியா சிவ்வான் பர்மாவிற் கு ரூபாய் 2-0-0
 பிறதேசங்கட்கு 2-8-0

கதாமஞ்சரி.

இலங்கை மாதாந்த பத்திரிகை. இதில் சரித்
 கதைகள் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அடங்கியிருக்கின்றன.
 கதை பூர்வம் உமாதேவிவாரின் பரிதியார்த்தம் வரமலை
 கிருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது; சம்பந்திருக்கின்றன
 தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுவது. இக்கதையின் போக்கு
 சுவாசகவும், படிப்போருக்குப் பரிமாணத்தனைப்பயப்பிப்ப
 கவமிருக்கும்.

உள்நாடு ரூ. ௫௦௦
 வெளிநாடு

கதாசரித் சிவ்வான்.

முதற் பாகம்
 விலை ரூ. 1-4-0

சென்னை
 மார்ட்டின்
 கோமளேசுவரர்
 கோமளேசுவரர்